Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3800 | 4 pagini — 20 bani | Joi 27 decembrie 1956

PREGĂTIRI *pentru alegerile din 3 februarie*

ÎN MIJLOCUL ALEGĂTORILOR

Zilele trecute, tovarășa Emilia Samoilă, directoarea fabricii „Munca" din Galați, candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Galați-vest, s-a întîlnit la Casa alegătorului cu cetățenii care au propus-o. Cu acest prilej candidata și alegătorii au discutat numeroase probleme privind alegerile de la 3 februarie 1957, precum și o seamă de sarcini cu caracter gospodăresc.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Programe artistice în sprijinul campaniei electorale

GALAȚI — Instituțiile de artă și formațiile artistice de amatori din regiunea Galați fac intense pregătiri în vederea prezentării unor programe legate de campania electorală. La teatrele de stat din Brăila și Galați, brigăzile de artiști formate în acest scop pregătesc scena „Jos Tudorache, sus Tudorache" de Mircea Ștefănescu, precum și programe de monologuri, scheciuri. În același timp, din rîndul colectivului de actori de la Teatrul de stat din Brăila au fost desemnați instructori care vor ajuta în această perioadă echipele artistice de amatori din oraș și raion.

Pe scena Teatrului de stat din Galați, ca și în regiune, colectivul acestui teatru va prezenta de asemenea piesa „Seceriș cu mărțișe". Programe asemănătoare pregătesc și echipele artistice ale căminelor culturale din comunele Smîrdanu Nou, Luncavița, Carcaliu, Jirlău, Însurăței și altele.

Agitatorii pe teren

PLOIEȘTI (de la corespondentul nostru). Agitatorii din orașul Ploiești desfășoară o rodnică activitate în rîndul alegătorilor pentru a lămuri maselor largi de cetățeni diferitele probleme privind alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Un aport deosebit au adus agitatorii la înscrierea cetățenilor în listele de alegători ale orașului Ploiești, acțiune care s-a încheiat zilele acestea. Cei peste 2.000 de agitatori sînt în permanență în mijlocul alegătorilor fie la casele alegătorului, fie desfășurînd munca pe grupe de case, sau de la om la om.

Colectiviști milionari

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Hărnicia colectiviștilor din Cobadin a trecut de mult hotarele raionului Negru Vodă. Harnici și chibzuiți, membrii gospodăriei agricole colective „8 Mai" au obținut și în acest an frumoase succese pe drumul dezvoltării unor ramuri de producție rentabile.

În afara sectorului zootehnic, ajuns astăzi la 1500 oi, 84 vaci cu lapte, cai, boi, porci etc., colectiviștii au dat atenție măririi suprafeței cultivată cu legume, care cuprinde acum 30 hectare; bunei îngrijiri a viei și livezii de pomi fructiferi, cum și a celor 84 stupi de albine. De asemenea ei au început să producă pentru nevoile construcțiilor gospodăriei și ale colectiviștilor țiglă din ciment.

Majoritatea produselor obținute, ca fructe, lapte, miere, brînză, legume, struguri, etc., au fost valorificate prin unitățile comerciale de stat și direct către publicul consumator. Împreună cu producția plantelor industriale, toate aceste ramuri au adus gospodăriei un venit de 1.200.000 lei.

În rîndul gospodăriilor milionare din regiune a intrat acum și gospodăria agricolă colectivă din Cobadin. Veniturile obținute au dat posibilitate colectiviștilor să-și mărească avutul obștesc. În afara cumpărării a încă unui autocamion „Molotov", ei și-au mai procurat 30 de vaci, 30 stupi de albine, un circular pentru tăiat lemne. O parte din aceste venituri au mărit și fondul de bază (indivizibil) care a ajuns azi la aproape 1.600.000 lei.

Prin Regiunea Autonomă Maghiară

Puterea creatoare a unei populații libere într-o țară liberă

La sfatul popular al Regiunii Autonome Maghiare se pregătește de zor un mare album de fotografii. Un album, care, sub un titlu destul de uzat de prea multă întrebuințare, (recunoașteți și dvs. că „realizări prin autoimpunere" nu este de fel un titlu nou și cu atît mai puțin atractiv), va prezenta nu toate zidurile școlilor ridicate în ultimii ani sau scenele căminelor culturale, ci, dincolo de acestea, puterea creatoare a unei populații libere, într-o țară liberă.

Și, pentru că album fără explicații nu există, (ce îți poate spune o fotografie atunci cînd nu știi ce reprezintă?) am pornit într-una din aceste zile cu bloc-notes-ul și creionul prin regiune, călcînd pas cu pas pe urmele fotografilor.

Întîmplări de demult

E o fotografie ca oricare alta, reprezentînd o clădire cu un etaj, cu geamuri mari și luminoase, cu o firmă care este ea însăși o explicație: căminul cultural Ady Endre, comuna Dumbrăvioara. Și totuși, ce se află dincolo de aceste ziduri netencuite încă, dincolo de această fotografie care își va prinde într-una din zilele acestea locul într-o filă de album?

Răspunsul la această întrebare l-am primit într-o zi cețoasă de la Kilyen Janos, președintele sfatului popular comunal, de la Valda Joltan și Valda Andraș Fritzi, de la Hodnagy Iosif și de la Füllöp Rozalia. Și răspunsul acesta a fost prima explicație pe o filă de album... El a început cu niște întîmplări de prin 1953... Atunci Kilyen Janos, care și astăzi arată ca un băietan, venise secretar al sfatului popular din Dumbrăvioara. Din cauza tinereții sale, oamenilor le părea în stare de prea puține lucruri.

Aveau nevoie de cămin cultural. Se perindaseră atîția pe aici, pe la sfat, și nici unul nu făcuse nimic. Cum o să facă dar băiețandul acesta, care parcă nici destule fire în mustață nu avea? „Omul e dator să încerce" — a spus atunci bătrînul Valda Andraș Fritzi. „Mergem să încercăm marea cu degetul" — i-a luat altul în rîs; dar totuși s-au dus. I-au spus lui Kilyen păsul și i-au mai spus ceva: „Sîntem gata să vă ajutăm și noi, dar numai atunci cînd om vedea că ați pus prima cărămidă la fundație. Pînă atunci, nu vă fie cu supărare, dar noi nu mai credem pe nimeni".

Nu e vorbă, Kilyen s-a supărat de atît de puțină încredere. Dar i-a trecut repede. Începuse să se gîndească cum să facă pentru ca să pună prima cărămidă la fundația căminului.

Pînă la urmă, umblînd toată ziua prin sat, a alcătuit un comitet cetățenesc din 35 de oameni. A făcut un plan amănunțit de muncă, a încercat să mobilizeze sătenii la primele lucrări. În prima zi, din 30 chemați au venit doar 5. Kilyen nu s-a descurajat, l-a chemat din nou. A doua zi au venit zece, a treia, douăzeci. În cîteva săptămîni au pus astfel prima cărămidă și de atunci a început să vină tot satul.

Unii au adus bani, alții au venit cu lemnari și cu neveste, ca Valda Andras Fritzi, la lucru. Comunistul Hodnagy Iosif a lucrat el singur zidărie în valoare de 7.000 lei. Valda Piroșca a mobilizat femeile și așa a mers treaba.

Nu e vorba, au mai fost încurcături. Au rămas astfel odată în pană de bani. Și deși de la sfatul popular regional primiseră promisiunea că vor primi ajutor, pînă atunci lucrările trebuiau să stea. Dar în timp ce Kilyen a umblat două săptămîni zi de zi pe la Tg. Mureș — de ajunseră cei de la sfatul popular să-l știe ca pe un cal breaz — sătenii au pus mînă de la mînă și au strîns cu împrumut 8.000 lei. Și lucrările n-au stat...

Premii, diplome și fișe de bibliotecă

„Anul ăsta, în februarie am inaugurat căminul — spune Kilyen Janos. Au venit o mulțime de oameni din satele de împrejur. Iar ai noștri cînd treceam pe lîngă vreo poartă își dădeau coate și își opuneau: „Ia uite, băiețanul ăsta ne-a făcut căminul". Sînt președinte acum de multă vreme, aproape de un an, dar vorba asta a oamenilor, trebuie să spun drept, că mă bucura tot atît de mult, cît și încrederea pe care mi-au arătat-o în alegeri"...

Într-adevăr, Kilyen Janos se bucura ca un copil. De vorbele oamenilor, ca și de faptul că a cîștigat în întrecere cu nevastă-sa, Rozalia Kilyen, care e secretară de sfat la Ernei, și care pornise cu el odată construcția căminului cultural. El a terminat (în primăvară din încasările din autoimpunerea pe 1956 mai trebuia doar tencuit). Ea nu. Dar cel mai mult se bucură Kilyen de schimbarea pe care existența căminului cultural a adus-o în viața satului.

„Acum nimeni nu mai stă pe la cooperativă, sau pe uliță, petrecîndu-și vremea cu băutura sau cu bîrfelile. Seară de seară, căminul e plin".

Și într-adevăr, e uluitor ce a însemnat simpla clădire a căminului în satul acesta, în care acum un an nu exista nici un fel de activitate culturală. Pereții căminului sînt împodobiți cu diplome. Mobilierul din sala de lectură, ca și aparatul de radio, reprezintă premiul echipei de cor, care, numărînd nu mai puțin de 125 de coriști, a ieșit prima la concursul raional. Diploma aceasta e a echipei de teatru, cealaltă a echipei de fotbal, învingătoare pe raion. Cea de colo e a brigăzii de agitație și asta de aici de pe sală, poartă numele președintelui, campion la șah.

Și apoi fișele bibliotecii... Nagy Carol are 80 de ani. Pe fișa lui sînt trecute două cărți: „E pur si muove" a lui Jokay și „Tezaurul turnului roșu" a lui Hallos.

Nagy Ianos constituie și astăzi miracolul Dumbrăvioarei. „A fost cel mai mare bețiv pe care l-am pomenit vreodată — spune Valda Joltan, directorul căminului. Acum, stă seară de seară în sala de lectură și citește. Ba, mai ia și cărți acasă. Și mai ales nu mai bea".

Privesc, stau de vorbă cu oamenii și aproape, ca și lui Kilyen, nu-mi vine să cred că decorurile acestea ale echipei de teatru, că sunetul armoniului care acompaniază sus repetițiile corului, că oamenii care intră și ies cu cărți sub braț, nu-s aevea în satul acesta îndepărtat ai secuilor. Și înțeleg atunci de ce la inaugurarea căminului oamenii au plîns. Dar lacrimile nu au ce căuta într-o explicație la o filă de album. Nu-i așa?

MARIANA PIRVULESCU

Industria alimentară și-a realizat planul anual

Oamenii muncii din industria alimentară raportează că la 24 decembrie au îndeplinit înainte de termen planul pe anul 1956 la producția globală. Industria alimentară a înregistrat la majoritatea sortimentelor creșteri mari de producție în comparație cu realizările din anul trecut. Astfel, s-au produs cu 10,5 la sută mai multe preparate de carne, cu 20,6 la sută mai mult zahăr și cu 8,6 la sută mai multe produse zaharoase decît în anul 1955; de asemenea producția de brînzeturi a sporit cu 5,3 la sută, cea de pește și de conserve de pește cu mai mult de 37 la sută, cea de carne cu 16,8 la sută etc.

Anul acesta în industria alimentară s-a înregistrat o creștere a productivității muncii. Întreprinderile din sectorul industriei conservelor de legume și fructe, de pildă, au mărit anul acesta productivitatea muncii în comparație cu anul trecut cu 13,9 la sută, cele din industria peștelui cu 51 la sută cele din industria morăritului cu 5 la sută etc.

(Agerpres)

Succesele minerilor de la Lupeni

PETROȘANI. Minerii celei mai mari exploatări de cărbuni cocsificabili din țara noastră — mina Lupeni, din bazinul carbonifer Valea Jiului — au îndeplinit cu 7 zile înainte de termen sarcinile de producție prevăzute pe anul 1956. Acest succes este deosebit de important deoarece la sfîrșitul primului trimestru al anului, mina Lupeni rămînese în urmă față de plan cu peste 10.000 tone cărbune. Măsurile tehnico-organizatorice luate din timp au stimulat activitatea minerilor pentru introducerea și extinderea unor metode avansate de lucru și ridicarea calificării cadrelor. În cel de al doilea semestru a fost recuperată în întregime rămînerea în urmă din primele luni ale anului și s-au extras peste plan însemnate cantități de cărbune. Ca rezultat al extinderii regimului de lucru „ziua și tișia" în abatajele frontale productivitatea muncii a crescut continuu. În luna iulie de pildă randamentele în abatajele frontale au fost cu 22 la sută mai mari decît în luna mai, iar în luna august cu 25 la sută. Creșterea vitezei de avansare în abatajele frontale a dus și la o simțitoare economie de material lemnos.

(Agerpres)

Punctul pe i

La Cercul de stat din București se vînd bilete fără locuri fixe.

CETĂȚEANUL: — Mă scuzați, nu știam că-i locul dv.!...

desen de GH. CHIRIAC

Delegația parlamentară chineză primită cu dragoste de poporul romîn

(Prin telefon de la trimisul nostru special). —

De fapt reportajul de față încearcă să consemneze cîteva însemnări despre modestie. Cu cîteva zile în urmă, delegația parlamentară chineză a pornit să viziteze cîteva regiuni ale țării.

La Ploești, delegația parlamentară chineză a fost întîmpinată de o mulțime entuziastă și — din păcate — de o... ploaie torențială. Dar ploaia nu a putut să împiedice sutele de cetățeni adunați pe parcursul traseului, care au venit să manifesteze căldura lor, simpatia lată de soliți iubiți ai marelui popor chinez. Ospitalitatea poporului nostru nu a fost nici de data aceasta desmințită. Cu buchete de flori în mînă, cetățenii ploieșteni l-au primit din toată inima pe frații noștri veniți de departe. Era frig afară și florile erau ude. Dar căldura inimilor, celor care i-au întîmpinat pe oaspeți era mai mare decît frigul.

Vizitele de la Ploești, Sinaia și Orașul Stalin

După ce tov. Stan Gheorghe, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional Ploești, a urat oaspeților bun sosit, parlamentarii chinezi au participat la un miting ținut în cinstea lor de muncitorii rafinăriei nr. 1. Nu voi reproduce cuvintele. Atmosfera cu adevărat sărbătorească ne scutește de orice comentarii. În memorie mi-au rămas în mod deosebit cuvintele rostite de tov. Pin Cijen, conducătorul delegației:

„Dumneavoastră aveți un utilaj tehnic și o experiență destul de înaintată. Vă dorim să o ridicați cu o treaptă mai sus și să întreceți în toate domeniile cel mai înaintat nivel al țărilor capitaliste. Noi vom învăța în permanență din experiența dvs. înaintată".

Așa a spus tov. Pin Cijen și cuvintele lui cuprind lecția de modestie pe care am semnalat-o la începutul reportajului. Alături de mine, un muncitor mi-a șoptit: „Păcat că nu cunosc limba chineză, aș vrea să le spun tovarășilor parlamentari chinezi că și noi avem de învățat din experiența lor. Și poate mai mult..."

Avea dreptate! Pretutindeni unde am călătorit împreună, am simțit cu toții sentimentul acesta fierbinte de prietenie, dorința oaspeților de a afla cît mai mult despre realizările noastre.

Și nu pot uita ușor, de pildă, clipa aceea, cînd parlamentarii chinezi s-au întîlnit cu inginerul Virgil Costăchescu, care a lucrat împreună cu alți specialiști romîni în China, pentru a descoperi noi zăcăminte petrolifere.

Oaspeții au fost deosebit de emoționați atunci cînd au zărit, ca o surpriză dragă, emisă pe pieptul inginerului Virgil Costăchescu „Medalia prieteniei" acordată de guvernul R.P. Chineze, sau după amiază cînd parlamentarii chinezi au vizitat uzinele „1 Mai", întreprindere care fabrică piese și utilaj petrolifer pentru marea țară prietenă.

În timp ce inginerul Constantin Marinescu i-a arătat tov. Pin Cijen piesele componente ale unei sape cu role pentru forarea sondelor, șeful delegației chineze a spus: „Numai cele 2.000 de piese și utilaje petrolifere livrate de Romînia în luna octombrie a acestui an depășesc de cîteva ori tot ceea ce a existat în acest domeniu în întreaga Chină înainte de eliberare".

Ajutorul frățesc pe care țările noastre și-l acordă reciproc și-a găsit expresia în privirea aceea plină de dragoste, care nu se poate uita, a muncitorilor acestei mari întreprinderi, care au salutat emoționați soții prieteniei veșnice dintre marele popor chinez și cel romîn.

★

Mărturisesc că este foarte greu să înveți limba chineză. În orice caz noi, gazetarii, care însoțim delegația chineză, am început (timid co-i drept) să învățăm cîteva cuvinte. Dar nu numai noi. Oaspeții noștri ne-au dat exemplu cu limba noastră. Ei au început să înfiripe primele cuvinte romînești. De pildă, foarte mulți dintre ei reușesc să exprime cuvîntul „prietenie", iar noi ne străduim cu tot accentul defectuos să le răspundem pe chinezește.

Unde s-au petrecut toate acestea? La Sinaia, unde delegația parlamentară chineză a petrecut marți o zi de odihnă. Aici ne-a întîmpinat o abundență ninsoare și în decorul hibernal am avut prilejul să petrecem minunate clipe. Oaspeții noștri au vizitat muzeul Peleș, unde au admirat valorile artistice ce se găsesc aici. Seara, la casa de odihnă Poștăvarul din Sinaia, președintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Ploești a oferit o masă în cinstea delegației.

★

Am lăsat la urmă Sinaia și pornim spre Orașul Stalin. Decorul nu se schimbă, după cum nu se schimbă nici atmosfera festivă cu care sînt întîmpinați oaspeții. Am ajuns la Orașul Stalin în fața sfatului popular regional parlamentarii chinezi sînt întîmpinați de o mulțime entuziastă care le oferă flori și calde salutări rostite (spre surpriza lor) în limba chineză. După aceea, parlamentarii chinezi au fost primiți la sfatul popular regional, unde tov. Nicolae Iorga, președintele comitetului executiv, a rostit cuvîntul de salut. Apoi oaspeții au vizitat secele de la Codlea. După amiază parlamentarii chinezi au admirat frumoasa arhitectură a Bisericii Negre și orașul uzinelor.

În carnetul meu de reporter s-au strîns multe notițe care cuprind primele impresii ale oaspeților din țara noastră. Dar despre aceasta în numărul de mîine.

D. TABACU

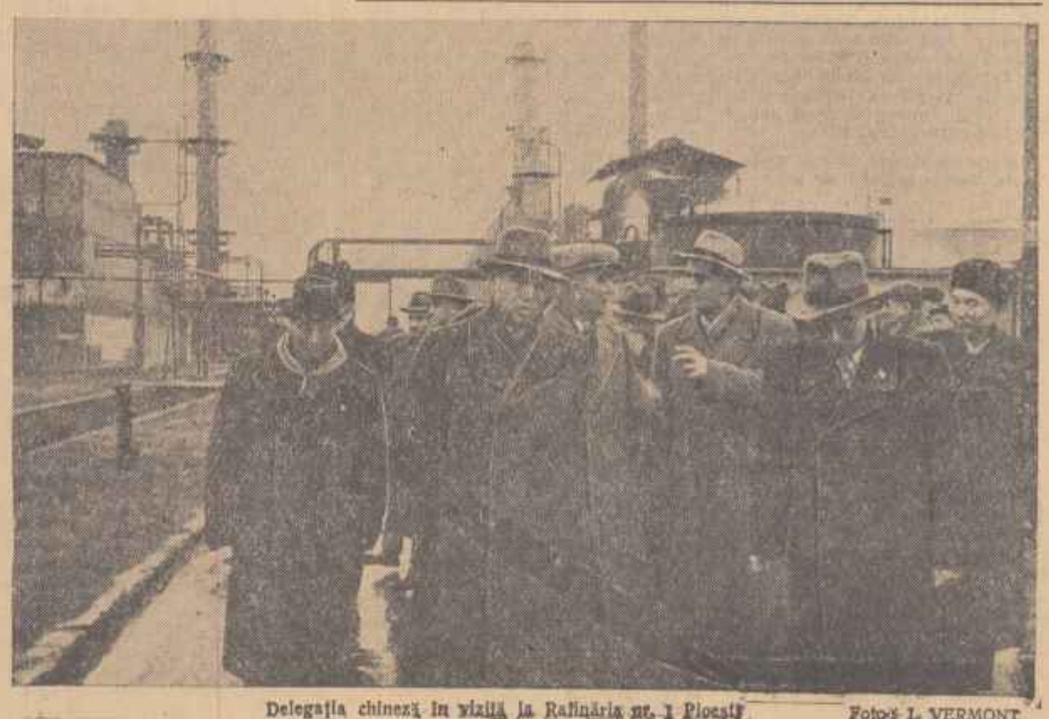

Delegația chineză în vizită la Rafinăria nr. 1 Ploești

Foto: L. VERMONT

Comerțul în piețe ia o dezvoltare tot mai mare

Preocuparea pentru îmbunătățirea neîncetată a condițiilor de aprovizionare a populației a determinat ca pe lîngă dezvoltarea unei considerabile rețele a comerțului socialist, să se dezvolte în aceeași măsură și comerțul în piețe.

Semnificativ în această privință este faptul că între anii 1952—1955 au fost executate lucrări de investiții în piețe în valoare de peste 70 milioane lei.

În toate colțurile țării, în centrele orașelor ca și la periferii, au apărut piețe noi, moderne, bine amenajate, cu tot utilajul necesar pentru ca producătorii să aibă cele mai bune condiții de desfacere a produselor agroalimentare. Piețe noi au fost construite la Hunedoara, Orașul Stalin, Cîmpina, Deș, Baia Mare, Deva, iar în Capitală au fost construite piețele Cosbuc, Ferentari, Rahova, 23 August, Pușor, Herăstrău, etc.

În anii 1953—1955 au fost pavate peste 500.000 m.p. terenuri în piețe, au fost făcute circa 30.000 m.l. împrejmuiri, au fost puse circa 10.000 m.l. mese pentru desfacerea mărfurilor aduse de producători, au fost instalate peste 10.000 cîntare. Au fost de asemenea construite numeroase compartimente, chioșcuri și gherete de zid și de scîndură, cele mai bune din acestea fiind puse la dispoziția gospodăriilor colective.

Sprijinirea producătorilor, atragerea lor către piețe, s-au manifestat și prin faptul că li s-au pus la dispoziție numeroase centre pentru desfacerea cărnii, depozite pentru păstrarea produselor a căror desfacere durează mai multe zile și dormitoare.

Pentru a stimula participarea producătorilor agricoli la comerțul în piețe secțiile comerciale ale sfaturilor populare au organizat de asemenea o puternică rețea a comerțului de stat în incinta și în apropierea piețelor, punînd la dispoziția producătorilor un bogat sortiment de mărfuri industriale, specifice consumului țărănesc.

GOSPODARI ... GOSPODARI

Vizitînd cîteva cantine din orașul Oradea

„Așa masă nu mi gătește nici acasă" Aceste vorbe le-am auzit, zilele trecute, la Oradea de la muncitorul Alexandru Sava cînd discuția noastră a ajuns incidental la cantina întreprinderii la care lucrează: fabrica de spirt „Victoria". Aceste vorbe — cu puteri într-adevăr magnetice — au fost punctul de plecare al prezentului reportaj.

Trei mari secrete

Am fost și am vizitat cantina fabricii de spirt „Victoria". Pentru proporțiile ei — o mică bucătărie de 5 m. pătrați, o sufragerie numai de două ori mai mare și cîteva insuficiente dependințe — numărul de 400 de abonați ai cantinei apare imens. Îți faci socoteala că îmbulzeala la masă, dezordinea la bucătărie și tot cortegiul de neplăceri provocate de înghesuială trebuie să fie de neînlăturat. Dar la cantina „Victoria" lucrurile se petrec astfel, pentru că responsabila cantinei, tov. Magdalena Nemet, un veritabil gospodar, stăpînește trei mari „secrete", în taina cărora am pătruns și noi.

Există la această cantină o grijă colectivă permanentă pentru păstrarea ordinei și a curățeniei. Zarzavaturile se curăță într-o mică încăpere alăturată, vasele se spală în permanență, nicăieri nu zărești lăsate la voia întîmplării șervete linguri sau alte ustensile necesare bucătăriei. La ora 11 dimineața, deci în plină activitate, șorțurile albe scrobite, podeaua curată și mesele lustruite te fac să crezi că ai intrat într-o farmacie. Alături în sufragerie curățenia, mesele împodobite cu flori șervetelele de hîrtie rînduite lîngă fiecare pahar, serviciul tăcut și rapid satisfac cele mai pretentioase exigențe. Cu această v-am destăinuit primul dintre secrete.

Ca să înțelegem cum de nu există înghesuială într-o sufragerie atît de mică a trebuit să pătrundem al doilea secret. Un tabel cu litere de-o șchioapă, afișat în sala de mese, arată că prînzul se servește în patru ture la ore fixe. El indică în același timp și secțiile programate. Pentru ca lucrurile să meargă strună, la ora stabilită salariații secțiilor respective sînt anunțați prin megafon să poftească la masă, invitație care am observat este primită cu mare grabă.

Și acum ajungem la al treilea secret gospodăresc. Masa, deși mai ieftină decît la alte cantine, calitativ este mult superioară. „Gospodăria anexă face minuni", ne spunea tov. Nemet. E adevărat, confirmăm noi. Dar adăugăm: Și o mînă de gospodar face minuni. În urmă cu zece luni gospodăria anexă era o vie părăginită, o livadă aproape uscată și un teren nisipos, nedestelenit. În mai puțin de un an, administratorul cantinei, tov. Dumitru Derecichei, a reușit să creeze o gospodărie anexă din cele mai productive. Astăzi, cămara cantinei este tixită de vase cu bulion, compoturi, murături și tot felul de conserve lucrate de colectivul cantinei din producția gospodăriei. Nu numai că nu s-a cumpărat aproape nimic pentru întreaga iarnă, dar surplusul realizat la struguri și roșii s-a vîndut pe piață. Din cîștig s-a construit o seră care în plină iarnă, va furniza trufandale și flori proaspete. Aceeași gospodărie anexă aprovizionează cantina cu carne de porc și pasăre.

Am putea și ar trebui să mai scriem multe despre această cantină. Dacă n-o facem e pentru că socotim că acum nimic n-ar fi mai sugestiv decît aprecierea tov. Alexandru Sava, pe care am mai auzit-o de altminteri de la mulți alții la cantina fabricii de spirt „Victoria": „Așa masă nu-mi gătește nici acasă".

Cantina cu 200 debitori

Poșta vine, uneori, mincînd. Așa am ajuns de la cantina fabricii „Victoria" la o altă cantină, cea a sfatului popular regional Oradea. Tot 400 de salariați iau masa aici. Condițiile obiective care ar justifica oarecum o proastă funcționare aici lipsesc. Cantina se bucură printre semenele sale, de cel mai mare spațiu. Și totuși... renumele său este similar de prost. Pe nedrept? Să vedem...

În bucătăria mare, spațioasă, la ora 10 dimineața ardea lumina. Din negligență? Nu. Ne-am explicat această necesitate privind geamurile. Nespălate cine știe de cînd, deveniseră opace. La spălător, din cuvetele înfundate, apa curgea pe jos. Pe podeaua bucătăriei se mai scurgea zeama unui butoi cu varză pusă la murat, adus aici „ca să se acrească varza mai repede". De ce oare n-o fi fost pusă la murat din vreme, în loc să se fi ajuns în asemenea improvizație? De ce, și altele mai grave le vom afla pe rînd.

Peste tot, te împiedici de cîrpe murdare, sorțuri înnegrite, gunoaie. Privești și te întrebi: Există aici vreun gospodar? Răspunsul, de-l cauți, te lămurește. Pînă în urmă cu două săptămîni „gospodarul" a fost administratorul Nicolae Barani. Datorită „spiritului său gospodăresc", cantina nu are astăzi nici o cană, nici un pahar, iar cuțite — în total vreo zece. „Grija" administratorului Barani a fost aceeași și în privința aprovizionării. Cantina este insuficient pregătită pentru iarnă și, în consecință, meniurile se repetă de 2-3 ori pe săptămînă. Mai grav este faptul că un alt „gospodar" din fosta conducere a cantinei, tov. contabil St. Neuwirt, a eliberat cartele de masă... pe datorie. Sînt unii salariați ai sfatului popular regional Oradea ca de exemplu Margareta Iedlicska, de la secția administrativă, care mănîncă pe datorie de opt luni. Alții, ca Margareta Brix și Petre Cabre n-au plătit cartelele de cîte cinci luni. Cantina numără 200 asemenea debitori. Niciunde n-am mai aflat un asemenea lapt, niciunde credem că n-ar fi fost posibil! Cum s-a putut întîmpla aici? Simplu. De bunul mers al cantinei trebuia să se ocupe secția administrativă a sfatului popular regional și multe dintre salariații acestei secții fac parte dintre debitorii cantinei. E limpede, nu? Cu o asemenea ulitoare „gospodărie", contul cantinei la bancă s-a blocat (de multe luni!) iar — consecința directă —

ALICE MIHALCEA

(Continuare în pag. 2-a)

DE VEGHE la viața și avutul CETĂȚENILOR

Falsă instructoare de pionieri

O tînără, bine îmbrăcată și destul de arătoasă, s-a prezentat în ultima vreme mai multor familii din Capitală, dîndu-se drept instructoare de pionieri. Alegea, bineînțeles, familii cu copii de vîrsta pionieratului, și după ce culegea informații asupra lor, se prezenta părinților cerîndu-le „donații" pentru festivaluri imaginare, pentru tombole inexistente. Oamenii induși în eroare de falsa calitate a tinerei, acceptau să facă donații de veșminte, bani și obiecte. Tînăra nu pleca însă din casele ce vizita, fără a lua și alte „amintiri". Fura din casele vizitate ce-i venea la îndemînă: ceasornice, etc. etc. Una dintre ultimele victime vizitate de falsa instructoare a fost familia pionierei Mariana Constantinescu de la școala nr. 55. Utilizînd trucul clasic „Sînt instructoarea Marianei", escroaca a plecat din casa familiei Constantinescu cu „darurile" de rigoare dar și cu „amintiri". Secția a 8-a miliție din Capitală s-a ocupat de această activitate a escrocei și ofițerii de miliție D. Schmidt, Al. Pantelimon, H. Georgescu, și N. Papuc cunoscînd, din relatările victimelor, semnalmentele escrocei care-și schimba des „teatrul de operații" au reușit s-o identifice și în cele din urmă s-o prindă chiar în „exercițiul funcțiunii". Ea se numește Cornelia Vlădoianu, fiica unui fost cîrciumar, care a preferat ca, în locul unei munci cinstite, să apuce calea escrocheriei și a furtului. Susnumita a mai fost condamnată pentru escrocherie.

Prins cu lucrurile furate

Nopțile trecute, miliția din comuna Vultur, raionul Ilieești, regiunea Galați, a fost sesizată de către un cetățean din comună că a fost jefuită o casă. Sergentul major Ioan Buciu, care era de serviciu, a rugat cîțiva cetățeni din comună să-l ajute chiar în acea noapte la descoperirea hoțului. Cetățenii și-au oferit concursul și au primit indicații să se îndrepte în grabă, pe drumurile cele mai scurte, spre barierele satului. Ieșirile au fost astfel blocate. Doi cetățeni, Ioan Mocaniță și Vasile Munteanu, care stăteau la pîndă la una din aceste „ieșiri", au reușit să prindă, pe hoț care încerca să se strecoare pe căi lăturalnice, cu bicicleta și toate lucrurile furate din casa victimei.

Hoțul se numește Miron Voicu.

Lucrurile furate au fost înapoiate păgubașilor

„Aducem călduroase mulțumiri întregului colectiv de miliție care a luat parte la descoperirea infractorului și ne-a înapoiat toate lucrurile furate", — așa glăsuiește scrisoarea trimisă de soții Mircea și Teodora Crăciunescu, salariați, domiciliați în București, str. profesor dr. Victor Babeș nr. 11.

Profitînd de lipsa lor de acasă, un răufăcător s-a introdus cu chei potrivite în apartament, de unde a furat o sumedenie de lucruri cenușie, de îmbrăcăminte, etc. Cînd s-au înapoiat la domiciliu și au constatat furtul, soții Crăciunescu s-au adresat secției a XIX-a de miliție care a început imediat cercetările care au dus în cele din urmă la identificarea și apoi descoperirea hoțului. E vorba de un recidivist, Stelian Teodorescu, care a fost arestat. Toate lucrurile furate au fost găsite și înapoiate păgubașilor.

PROBLEME ȘI PREOCUPĂRI ÎN CEL DE AL TREILEA RAION COOPERATIVIZAT

De vorbă cu tovarășul ȘTEFAN CARP
președintele comitetului executiv al sfatului popular raional Filimon Sîrbu

Sfîrșitul acestui an este bogat în evenimente menite să bucure pe oamenii muncii din patria noastră. Vești foarte bune ne vin de pildă din agricultură. La numai cîteva zile după terminarea cooperativizării agriculturii în raionul Hîrșova, o nouă știre ne sosește din domeniul respectiv: la 22 decembrie s-a încheiat cooperativizarea agriculturii și în raionul Filimon Sîrbu din regiunea Galați. Am vrut să cunoaștem amănunte legate de acest non și important succes. În acest scop, un colaborator al ziarului nostru a avut cu tov. Ștefan Carp, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional Filimon Sîrbu, convorbirea pe care o publicăm mai jos.

INTREBARE: Care sînt după părerea dvs. factorii care au dus la terminarea cooperativizării agriculturii în raionul Filimon Sîrbu?

RASPUNS: Acești factori sînt în număr de trei. Am să-i iau la rînd și am să arăt locul și rolul fiecăruia. Mai întîi trebuie să vorbesc de tarlalizare. După cum se știe, între anii 1947 și 1952 în comunele raionului nostru s-a dus o acțiune largă și coordonată de lămurire a oamenilor pentru dispariția hotarurilor dintre ogoare. Această acțiune și-a atins scopul. Țăranii muncitori s-au convins că este în interesul lor să-și organizeze pămîntul în mari tarlale și să înceapă a cere sprijinul S.M.T. pentru executarea unor lucrări cum sînt: aratul, semănatul și altele. Faptul a avut importante urmări de natură economică. Dar el a influențat în bine și mersul cooperativizării. Datorită faptului că hotarele erau desființate și că oamenii începuseră să lucreze cu mașinile pe întinderi mari ne-a fost mai ușor să-i convingem să se înscrie în întovărășiri și în gospodării. Am să dau ca exemplu satele Făurei și Oprișenești. Acestea au fost printre primele din raion în care s-a încheiat tarlalizarea. Și tot printre primele au fost și la cooperativizare. Coincidența nu-i deloc întîmplătoare. Ajuns aici vreau să fac însă o precizare. Cei care nu ne cunosc raionul ar fi înclinați să creadă că, dat fiind împrejurarea cu tarlalele, la noi cooperativizarea a mers cam de la sine. Nu. Pentru aceasta a trebuit să muncim și încă destul de mult. Mărturie stau — între altele — măsurile pe care le-am luat după cel de-al doilea Congres al partidului nostru. Și cu asta trec de fapt la cel de-al doilea factor. E vorba de atracția pe care au exercitat-o asupra individualilor gospodăriile și întovărășirile vechi. Pînă la cel de-al doilea Congres al partidului, atracția de care vorbesc nu era prea mare. Aveam în raion doar 6—7 gospodării și vreo 12 întovărășiri despre care se putea afirma că ar fi un exemplu. Celelalte mergeau mai prost. Gospodăriile colective cum ar fi cele din Perișoru, Șuțești, Brateșu Vechi și altele, erau slab dezvoltate, nu reușeau să mobilizeze la lucru întregul lor efectiv. Întovărășiri agricole de felul celor din Mircea Vodă, din Ianca și din alte părți, nu se închegaseră suficient; în cadrul lor principalele lucrări nu se făceau în comun. Ne-am dat seama că atîta timp cît va dăinui această situație, procentul cooperativizării nu va putea crește prea mult. De aceea, am trecut la acțiune. Am analizat lipsurile unităților cooperatiste și am adoptat mai multe hotărîri menite să ducă la lichidarea lor. În ceea ce privește gospodăriile colective, măsurile fixate urmăreau mai ales dezvoltarea ramurilor de producție ale acestor unități. Am ajuns să facem lucruri bune în această privință. Cu sprijinul nostru, gospodăriile colective au reușit să-și cumpere — într-un singur an — 95 de cai, 120 de boi, 70 de stupi, 3500 de oi, 13 camioane și altele. Unitățile de pe malul Buzăului cum sînt cele din Vișani, din Jirlău și din alte sate au fost îndrumate să pună orez, lucru pe care l-au și făcut. Acțiunea pentru întărirea întovărășirilor agricole a avut alt obiectiv. Am urmărit să-i convingem pe membrii lor să facă munca în comun. În bună măsură am și reușit. Multe unități printre care cele din satele Cireșu, Batogu, Strîmbu, Largu și din alte părți fac acum la un loc nu numai aratul ci și semănatul și recoltatul, ceea ce le mărește forța și capacitatea.

Măsurile luate de noi au contribuit la întărirea unităților cooperatiste, la creșterea prestigiului lor. Era tocmai ceea ce ne trebuia. Pe această bază, am început să ducem o largă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori în sensul intrării lor în formele de muncă în comun. Aceasta este cel de-al treilea factor asupra căruia aș vrea să mă opresc. Sfaturile populare comunale, deputații și comisiile de femei, au fost mobilizate să arate celor ce mai șovăiau care era calea pe care trebuiau s-o urmeze. Am organizat vizite la gospodării și la întovărășiri. La noi această metodă a dat rezultatele cele mai bune. De pildă, țăranii muncitori din satul Ibrianu, după ce au vizitat gospodăria colectivă din Oprișenești și altele din alte sate, au hotărît să formeze și ei o colectivă. Astăzi aici există o unitate care tinde să ajungă în rîndul celor mai bune din raion. Colectiviști și întovărășiți cu prestigiu au fost transformați în agitatori și au plecat împreună cu grupele de deputați în satele unde aveau cunoscuți să ducă munca de lămurire. Așa a procedat Nicolae Spinu așa a făcut Gheorghe Radu și alți colectiviști din Făurei. Și nu numai ei. Aceștia sînt cei trei factori, acesta este rolul pe care l-au jucat ei.

INTREBARE: Cooperativizarea s-a încheiat, dar nu și munca dvs. Care socotiți că sînt acum sarcinile cele mai urgente și mai importante care vă revin?

RASPUNS: Prima sarcină în ordine cronologică, constă în continuarea muncii de întărire a gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole. În curînd, la amîndouă aceste feluri de unități va începe alcătuirea planurilor de producție pe anul 1957. Este cel mai nimerit prilej ca să le ajutăm cu sfatul și cu pricepera noastră să-și traseze just liniile viitoarei lor dezvoltări. Dar asta nu e singura sarcină. Priviți vă rog tabelul de cifre care vorbesc despre greutatea specifică a întovărășirilor și a gospodăriilor colective în raion la noi. Veți observa numai decît că balanța înclină în favoarea primelor, într-adevăr, în timp ce întovărășirile posedă o suprafață de 49.000 hectare teren, gospodăriile au doar circa 21.000 hectare de teren. Cifrele acestea și-au pus amprenta și trebuie să și-o pună tot mai puternic asupra planului nostru de activitate pentru perioada următoare. Va trebui să muncim așa fel cu întovărășiții încît pînă la sfîrșitul anului 1957 să ajungem să-i convingem pe toți să intre în gospodăriile colective. Am și început această muncă. O continuăm căutînd să generalizăm inițiativa pornită recent de satul Jugureanu. Vreo 20 de întovărășiți de aici au luat hotărîrea să-și transforme unitatea în gospodărie colectivă și au adresat o chemare către toți tovarășii lor din raion să le urmeze exemplul. E un lucru căruia îi acordăm toată atenția. Cam atît în privința sarcinilor.

INTREBARE: Care sînt perspectivele raionului Filimon Sîrbu în lumina terminării cooperativizării agriculturii și a progresului pe linia colectivizării?

RASPUNS: Perspectivele sînt foarte frumoase. Această afirmație însă cred că nu vă mulțumește. De aceea, voi cînta să vă pun în curent cu cîteva cifre. Pînă în 1960, în raionul nostru trebuie să se ajungă și se va ajunge să se obțină cîte 1700 kg pe hectar la grîu și cîte 2200 kg pe hectar la porumb. Pînă la aceeași dată numărul de vite trebuie să crească și va crește pînă la 113.480 capete la ovine, pînă la 38.790 capete la taurine și pînă la 42.886 capete la porcine. Se vor planta peste 200 de hectare cu pomi fructiferi și o suprafață destul de mare cu viță de vie. Acțiunea pentru cultivarea orezului va lua amploare; se vor lărgi suprafețele destinate legumelor și zarzavaturilor. Unor oameni din afară cifrele acestea poate nu le spun prea multe. Dar pentru noi cei din Filimon Sîrbu ele sînt cît se poate de grăitoare. Ne vom da toată silința ca să le transpunem în viață cu credința că asta va fi de folos nu numai oamenilor de aici ci și întregii noastre patrii.

ION PAVELESCU

ÎN AGEEAȘI BANCĂ

Printre realizările regimului nostru de democrație populară se numără și înființarea de cît mai multe școli, unde copiii oamenilor muncii pot învăța carte. S-au deschis școli nu numai cu limba de predare română, ci și cu limba de predare a diferitelor naționalități conlocuitoare. Astăzi nu se mai găsește copii care să aibă vîrsta necesară și să nu fie școlarizați.

Școala germană mixtă nr. 4 din Orașul Stalin funcționează cu peste 400 de elevi germani, români și maghiari. Iată-ne la ora de limba germană a clasei a II-a. Profesoara Edith Echlandt s-a așezat în bancă alături de o elevă. Împreună urmăresc textul lecției. Și eleva e tare bucuroasă căci știe că a pregătit temeinic tema.

Foto: AGERPRES

Ne scriu corespondenții voluntari din regiunea Suceava

O întrecere rodnică

Roadele chemării la întrecere lansată în cinstea zilei de 30 Decembrie tuturor comisiilor de femei din raionul Rădăuți de comisia de femei din comuna Suceviță, au început să se vadă. În comuna Milișăuți s-au organizat 3 cercuri: legumicol, de creatorie și altul pentru gătit. Cercuri asemănătoare au luat ființă și în comuna Marginea, iar în satul Horodniceu de Jos pe lîngă cele două cercuri constituite — legumicol și sericicol — prin munca de lămurire dusă, responsabila E. Preilpceanu a convins 7 femei să facă cereri de înscriere în întovărășirea ce se va înființa curînd. Realizări frumoase s-obținut și comisia de femei din Volovăț.

În întreg raionul Rădăuți funcționează 15 cercuri legumicole cuprinzînd 388 femei și 10 cercuri sericicole numărînd 172 membre. La aceste cercuri cursantele învață metode pentru obținerea unei producții bogate la legume și zarzavaturi și cum se poate spori numărul păsărilor de curte.

La sfîrșitul întrecerii care se încheie la data de 30 Decembrie se vor acorda steaguri de comisii frunțașe.

E. VICOVAN

Și-au îndeplinit planul

Întreprinderea Regională Forestieră Rădăuți și-a îndeplinit planul producției globale și planul producției de marfă pe acest an în 10 luni și 23 zile. Acestui rezultat i se alătură însă și altele tot atît de însemnate. Printre produsele realizate peste prevederile planului se numără lemn de mină, stîlpi T.T., bile, manele, cioplitură, mangal de bocșă, mobilă, etc. Economiile dobîndite însumează 2.398.000 lei, productivitatea muncii a crescut cu 10 la sută iar prețul de cost a fost redus cu 12,50 la sută față de sarcina planificată.

H. RUDICH

Contribuția Crucii Roșii a R.P.R. la întărirea legăturilor de prietenie între popoare

Aura Mesaroș
Vicepreședinte a Crucii Roșii a R.P.R.

Crucea Roșie a R.P.R. a dus anul acesta o largă activitate internațională în scopul stringerii legăturilor de prietenie cu celelalte popoare ale lumii, a consolidării păcii și securității internaționale.

Ca urmare a hotărîrilor sesiunii din 1955 a comitetului executiv al Ligii Societăților de Cruce Roșie, numeroase personalități din lumea Crucii Roșii internaționale au fost oaspeți țării noastre. Printre alții, la invitația Crucii Roșii a R.P.R. ne-au vizitat țara dl. Emil Sandström, președintele Ligii Societăților de Cruce Roșie, dl. B. de Rouge, secretarul general al Ligii Societăților de Cruce Roșie, contesa Olivia of Limerick, vicepreședintă a societății britanice de Cruce Roșie, dl. Henrikh Beer, secretarul general al Crucii Roșii suedeze, dr. Henrich Weitz, președintele Crucii Roșii a R. F. Germane, dl. Henrich Beckh, reprezentant al Comitetului Internațional de Cruce Roșie și mulți alți reprezentanți ai Societăților de Cruce Roșie din diferite țări ale lumii. În timpul vizitelor oaspeții străini au făcut un larg schimb de experiență cu activiștii de Cruce Roșie interesîndu-se de munca organizației și înfățișîndu-le aspecte ale activității de Cruce Roșie din alte țări. În același timp activiștii ai Crucii Roșii a R.P.R. au vizitat Statele Unite, Anglia, Canada, R.F. Germană, R. Cehoslovacă etc. participînd la diferite manifestări internaționale: al V-lea congres de transfuzie de sînge și al VI-lea congres de hematologie desfășurate la Boston (S.U.A.), diferitele expoziții ale Crucii Roșii, ale R.P.R. de la Geneva, Toronto, Roma, Bonn, Viena, Congresul Crucii Roșii cehoslovace etc. Atît vizitele delegaților străini în R.P.R. cît și vizitele delegaților noștri în alte țări ale lumii au avut ca rezultat formarea unor strînse legături de prietenie și colaborare internațională între organizația noastră și societățile membre ale Ligii Societăților de Cruce Roșie în scopul unei contribuții și mai largi a acestei organizații internaționale la lupta pentru destinderea încordării internaționale.

Credincioase ideii de a ajuta populația din diferite țări care a avut de suferit de pe urma unor calamități — cutremure, inundații, incendii etc. — Crucea Roșie a R.P.R. a trimis numeroase ajutoare bănești și în medicamente și materiale în diferite coluri ale lumii. Numai în ultimul an au fost trimise ajutoare populației din Turcia, Grecia, R.D. Vietnam, Pakistan, Iran, Afganistan, India, etc. La sfîrșitul lunii octombrie Crucea Roșie a R.P.R. a trimis Crucii Roșii a R.P. Ungare, pentru a veni în sprijinul poporului ungar, o cantitate însemnată de medicamente, substituienți de sînge și materiale sanitare care pot asigura îngrijirea a 6000 de răniți pe timp de o lună. Nenumărate sînt telegramele de mulțumire primite de Comitetul Central al Crucii Roșii al R.P.R. din partea celor ce au primit ajutoarele. „Sîntem adînc mișcați și deosebit de recunoscători — se spune în una din telegramele de mulțumire trimise de Crucea Roșie din Grecia — pentru generoasa dvs. contribuție la acțiunea de ajutorare organizată în folosul sinistraților greci, contribuție care este o dovadă a sentimentelor de solidaritate ale societății dvs.". De asemenea, pentru ajutorul dat sinistraților de pe urma inundațiilor din Pakistan Societatea de Cruce Roșie din Pakistan a trimis Crucii Roșii a R.P.R. următoarea telegramă de mulțumire: „Sîntem extrem de recunoscători pentru telegrama dvs. de simpatie și pentru valorosul dar acordat pentru ajutorarea victimelor de pe urma inundațiilor din Pakistan. Apreciem mult acest ajutor". Asemenea telegrame de mulțumire s-mai fost primite la C.C. al Crucii Roșii a R.P.R. din Iran, India, R. D. Vietnam, Turcia etc., telegrame care vorbesc despre solidaritatea și prietenia ce leagă popoarele noastre de popoarele din aceste țări.

O puternică contribuție la stringerea legăturilor între poporul nostru și alte popoare o au expozițiile organizate de Crucea Roșie a R.P.R. în străinătate.

În ultimul an Crucea Roșie a organizat expoziții la Bonn, Viena, Roma, Torontio (Canada), și Geneva. În cadrul acestor expoziții a fost popularizată prin ganouri, fotomontaje, grafice, activitatea dusă de organizațiile de Cruce Roșie din țara noastră pe tărîmul ocrotirii sănătății populației. De asemenea, la expozițiile internaționale de pictură și desen inițiate pentru tineret de Liga Societăților de Cruce Roșie în 27 de țări — Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Chile, Columbia, Filipine, Japonia, Noua Zeelandă etc. — tineri școlari, membri ai Crucii Roșii a R.P.R., au trimis peste 540 de picturi și desene. Aceste lucrări au fost apreciate peste tot ca semn al prieteniei tinerilor membri ai Crucii Roșii române față de tineretul din alte țări. În țara noastră a fost organizată de asemenea o expoziție internațională școlară de artă la care au participat 23 de țări.

Dovadă a prestigiului de care se bucură Crucea Roșie a R.P.R. pe plan internațional sînt numeroase declarații făcute de diferite personalități ale Crucii Roșii internaționale. Dl. Emil Sandström, președintele Ligii Societăților de Cruce Roșie, care a vizitat țara noastră în vara acestui an, a remarcat faptul că Crucea Roșie a R.P.R. dezvoltă schimbul între delegați ai societăților din diferite țări, aducînd astfel o prețioasă contribuție la întărirea legăturilor de prietenie între popoare, la consolidarea păcii.

CRONICA LITERARĂ

Victor Tulbure: „VERSURI ALESE"

E.S.P.L.A.

În 1952, cînd apărea cu al său volum de „Versuri", Victor Tulbure provoca unui critic cam pripit observația că lirismul poetului este de esență explozivă, exuberantă deoarece (iată argumentul) „se exprimă printr-o adevărată cascadă de imagini". Nimic mai fals decît să consideri că în acest lirism exploziv ar consta nota proprie, timbrul poeziei lui Tulbure.

Judecată prin prisma prezentului volum, ce reunește selectiv ceea ce creația poetului are din 1948 și pînă azi mai valabil, personalitatea lui Victor Tulbure este aceea a unui stilist de pronunțată substanță lirică în ordinea sensibilității delicate, a celebrării suavului. Singura lui manifestare lirică autentic vehementă rămîne „Vînătoarea de jderi" (1948). Nu cunosc o altă producție a aceluiași autor în care să se regăsească tensiunea dramatică, patosul sarcastic, vigoarea și concizia expresiei la nivelul modelului inițial. „Vînătoarea de jderi" este un pamflet realizat într-o manieră admirabilă, în plenitudinea mijloacelor artistice și, ceea ce e cu adevărat remarcabil pentru creator, în disprețul lățiș al discursivității retorice. Prin titlu s-ar părea că vom asista la o petrecere vînătorească, dar de fapt totul e un simbol. În distihuri concentrate și profund sugestive trece prin fața ochilor noștri imaginea țării viguite de lăcomia și huzurul regal. Totul e observat antinomic, în contraste ilustrative.

Mărin sa-ntunecă țara și anii.
Au fruntea crăpată de arșiți
țăranii
. . . . . .
Cresc holdele țării. Nu-i nici un coclaur
Țăranii string pale. Mărin sa:
aur
. . . . . .
Mărin sa vodă, coconii, boierii
s-au dus să ucidă în codrii toți
jderii
. . . . . .
Ascultă, pădure de oameni,
ascultă,
cum gemă revolta adîncă și
multă.

Creație valoroasă prin nota ei gravă, tragică, violent demascatoare, totuși nu „Vînătoarea de jderi" ne introduce în miezul registrului poetic al lui Victor Tulbure. Ea denotă capacitatea multilaterală a autorului și ne întărește regretul că el s-a ignorat pe sine cînd a preferat dezvoltării propriilor elemente lirice, repetarea manieristă a altora.

Ca atitudine, rechizitoriul din „Vînătoarea de jderi" rămîne în ansamblul poeziei lui Tulbure o ipostază singulară. Poetul e un euforic viseză cu ochii deschiși, are stări de beatitudine în fața privelștilor patriei, a bogățiilor ei azi revenite celor în drept să se bucure de farmecul și valoarea lor. Dacă în viziunea artistului bucuria mirifică își are deplină justificare cînd rezultă din înțelegerea innoirilor revoluționare ce au dat un sens superior vieții și istoriei poporului nostru, prin repetare lăstăroasă, obsedantă emoția se destramă, alunecîndu-se în artificialitatea autopastișei. O vreme artistul a stat sub semnul unui impas din cauza acestei deficitare orientări. Cititorul volumelor „Versuri alese" nu poate să nu remarce cu tristețe cît de infructuoase se dovedesc practic tendințele cultivării unei lirici directe, spontane, prin pretexte poetice sau cum a fost cazul cel mai adesea la Tulbure, prin broderii poetice pe marginea realității, a faptelor de viață evocate. Cine și-ar propune astăzi să revadă cu ochi contabili poezii ca „Steag", „Bălcescu", „Visînul lui Vania", „Țării mele", „Însemnări dintr-o duminică", etc. ar rămîne impresionat de consecvența cu care poetul uza de aceleași comparații și metafore, de parcă alte mijloace de expresie, cu ineditul lor i-ar fi fost interzise. Penuria imagisticii devenise o componentă a personalității poetului într-un chip de-a dreptul întristător. Ar fi simplist să credem că această limitare avea doar un caracter formal că ea nu afecta mesajul liric. De fapt problema este mai serioasă. Tulbure își inchipuia — cu puține excepții, dar suficiente să confirme talentul lui, chiar și în această perioadă de insuccese — că poate crea prilejuri de poezie din specularea decorativă a realității. Ingustîndu-și cunoașterea și vibrația poetică la ceea ce e exterior, de suprafață în fenomenul etico-social contemporan, Tulbure s-a văzut împins, poate fără să-și dea seama în timp util, la un univers sărăcăcios de formule și procedee. Insuficient de familiarizat cu primeniile înfăptuite de oamenii muncii în anii construcției socialiste, Tulbure n-avea de unde să-și reprezinte dificultățile procesului, amploarea și măreția lui. Totuși, poetul era sincer atașat poporului și dorința de a-i cînta victoriile și cuceririle îl încălzea. Cu meandre, reveniri dureroase dar și cu limpeziri revelatoare, datorate însușirii tot mai ferme a concepției mature, partinice despre lume, Tulbure și-a depășit trecutul propriile reticențe ca și obstacolele ce-i îngrădeau talentul în contactul necesar cu evenimentele vremii. N-am putea spune că vechile insuccese sînt pe deplin lichidate. Pisuri, scăderi în transfigurarea substanțială a chemărilor lirice se mai fac vizibile. Important însă este faptul că deruta, nesiguranțele unei etape anterioare sînt definitiv depășite.

Cu „Lauda patriei" (1955), revirimentul așteptat și desigur inițiat de însăși evoluția tuturor noastre poezii, a devenit realitate. A fost abandonat returismul trăirist al versurilor mai vechi. Orizontul tematic cunoaște o binevenită amplificare.

Impresiei de facilitate desplețită, de banalitate incoloră, pe care o provoca monotonia recuzitei utilizate, i-a luat locul avîntul militant, claritatea energică, bărbătească, a mărturisirii:

Nu-mireb din cîte, cît îmi este partea,
Ci-n foc m-arunc. Pe viață-i încleștarea!
Sub steagul tău ce nu cunoaște moartea
Poemelor le strig:
Încolonarea!

Unaltele poeziei merg cu forțele viitorului. Pentru izbînda acestuia, urcă pe baricade, apărînd prejudecăți, bîrlele negurii. Poetul are revelația marilor sale îndatoriri. Dorința de a fi la înălțimea lor este afirmată patetic cu o solemnitate ce deslușește în actul dăruirii o undă de dinoșie, de ardoare și de demnitate.

Iar dacă-o fi cumva vreun cînt să cadă,
Luptînd să cadă-aș vrea, pe bari-cadă!

Umanismul frumoasei „Balade îndrăgostite" care a căzut împărțind Scînteia în ilegalitate" înfloresște acum nestingherit sub veghea poetului.

Sentimentul intens, nobil al dragostei de patrie dă nota dominantă acestui ciclu, dar de astă-dată fără grandilocvență. Căutări vane nu mai ieșesc comunicărilor spontaneității afective. Ponderat și mereu supraveghindu-și disponibilitatea intimă, poetul realizează la o temperatură lirică înaltă un cîntec de laudă adus pămîntului natal. Nicăieri eroul liric nu-și etalează reacțiile. Există o pudoare a sentimentelor apta să valorifice deplin efuziunile sale proasspete, gingașe. Entuziasmul de paradă s-a șters. În schimb, s-a cristalizat o altă înțelegere a universului în care poetul e chemat să observe și să cînte. Înțelegere mult mai receptivă, mai pasionată, la frămîntările contemporaneității. Tulbure se caută mai profund și mai exigent în sine însuși, cercetîndu-și nu din egolatrie intempestivă structura temperamentală. Idei poetice, tonuri noi se pot ivi ori de cîte ori citind în sine însuși și în cugetele semenilor poetul dorește analizînd pasiuni, aspirații și îndoieli să propună vremii sale țeluri vrednice de ea. Dar mai presus de orice, poetul exaltă privind chipul nou al patriei:

Cînd cerul poartă a minunii
Și cînd din veacurile mute
Plutește lina lotca lunii
Cu vîslele-n azur pierdute

În suflet adunăm flămînd
Icoana țării cu minuni,
Cît, beat de-atîta avuție,
Spre țară coborît cîntînd!

E un moment de reflecție, contemplînd imaginea patriei fie mental ca în „Poruncă", din care am citat prima strofă, fie de pe piscul munților, ca în „Tezaur" poezie căreia îi aparține cea de-a doua strofă reproducă mai sus. Dacă am recurs la acest procedeu am făcut-o doar pentru a demonstra continuitatea motivului în poezii despărțite categoric în timp. Semnificația ideii nu mai poate fi evidențiată. Tulbure e un descriptiv, absorbit de farmecul naturii, evocat din unghiuri cel mai adesea erotice, cu derogări și nuanțe impuse de cerințele contemplației. Ciclul erotic „Frumoasa", „Nu ne mai ascundem", „Vacanță", „Amintire", „Plop tînăr" recomandă un poet al fiorilor primăvărateci, al sentimentelor murmurate dulce, împărtășite vibrant, cu o emoționantă simplitate.

O, amintiri!...
Cîmpia cînta în orice spic.
Se legănau un fluture pe fiecare
floare.
Iar tu treceai prin holde de grîu
și porangic
Și miroseai a iarbă, a fîrîni și a
soare.

Cu poemul „Vară fierbinte", Tulbure a demonstrat artistic clarificarea concepțiilor sale în chipuind într-o suită de tablouri crîmpele din lupta țărănimii muncitoare împotriva celor ce vor s-o țină legată de trecut, de lipsurile și teama timpurilor apuse pentru totdeauna. E povestea eroismului unei copile și a părinților ei împotriva unor chiaburi, constituiți în bandă. Episoadele ciocnirii dintre „toți" și oamenii muncitori se încheie după cum era și firesc cu zdrobirea ticăloșilor. Tulbure a povestit aceste întîmplări atent la frumusețea pe care oamenii simpli și o dezvăluie odată cu bătălia la care se angajează și pe care o cîștigă. Poetul nu e un epic. El nu știe decît accidental să nareze cu acea pricepere compozițională ce ordonează potrivit unor cerințe dramatice faptele. Dar luate în integral lor, scenele, momentele, impresionează prin căldura lirică ce o degajă, prin umorul și pitorescul unor figuri individualizate, vii, cu nerv. Dacă desfășurarea epică suferă tonul comunicativ al poetului menține legătura cititorului cu ceea ce i se relatează, Tulbure vădindu-se apropiat rapsozilor populari. Arta lui de povestitor, expresivă și curgătoare în istorisire, confirmă odată mai mult urmările fericite pentru poetul cult ale frecventării folclorului. Facilitățile de rimă intuite, mai demntă și acum o insuficientă muncă de finisare a versurilor. E drept că s-au împuținat tot așa precum s-au rărit sensibil stridențele de felul acestora: „Rîvnim năprasnic zorii noi" sau „Sufletul meu a întîmpinat bicele".

Sîntem martorii unor strădanii de autenticizare și adîncire a sondajului liric atît în propriul eu, cît și în al realităților din jur. Talentul lui Victor Tulbure stă chezășie împlinirii novatoare tuturor acestor căutări. Cu o singură condiție. Aceea de a nu uita că limbajul poetic sugestiv nu se poate evidția decît susținut de o reflexivitate matură, generoasă, capabilă să lumineze în chip original, ideiurile timpului nostru. Liricul autentic trebuie să fie și un gînditor.

H. ZALIS

GOSPODARI ... GOSPODARI

Vizitînd cîteva cantine din orașul Oradea

(Urmare din pag. 1-a)

masa oferită e necorespunzătoare, în cantitate insuficientă.

Faptele în sine sînt grave și cer — ceea ce susținem și noi — nu numai

Datornicii: — Nouă nu ne serviți?
Ospătărița: — De azi vă rămînem și nu datori!...

desen de GH. CHIRIAC

unele inlocuiri de persoane pe loc, pe cînd, cum s-a și făcut, ci măsuri care să nu absolve nici pe cel mai mărunt vinovat.

„Metamorfoză"

Ne-am oprit și la cantina fabricii metalurgice „Infrățirea". Tov. Foriș administrează această cantină abia de cîteva luni. În primele săptămîni a știut să se gospodărească atît de bine încît, nici măcar din întîmplare, nu se putea spune că se mînca prost. Treptat însă spiritul gospodăresc al tov. Foriș a dispărut și odată cu el a scăzut și calitatea mesei. Din ce în ce mai des „se întîmplă" ca bucatele să fie proaste. Astăzi, gospodarul Foriș e mai curînd „gospodar". De ce în urmă cu cîteva luni tov. Foriș a știut să-și organizeze bine gospodăria, iar astăzi, exact în aceleași condițiuni, gospodăria cantinei merge din ce în ce mai prost? Pentru că alta este tragerea de inimă, preocuparea, răspunderea în munca de care dă dovadă; pentru că nu totdeauna îi mai interesează cantitățile de alimente care intră în componența meniurilor.

Acestei „metamorfoze" trebuie să i se pună capăt.

★

Am putea aduce în discuție și alte cantine vizitate în Oradea. Am putea vorbi, de pildă, despre cantina fabricii de încălțăminte „Solidaritatea", unde curățenia lasă de dorit atît în bucătărie, cît și în sufragerie. Sau de ce n-am discuta despre „gospodarii" de la cantina întreprinderii „Ingrășătorie și creșcătorie de animale"? Aprovizionată ca nici-o alta, cantina oferă salariaților o masă destul de bună, dar, sufrageria nu e încălzită și la frig se mănîncă cu mai puțină poftă.

Pentru „gospodarii" de care ne-am ocupat mai îndeaproape sau numai în treacăt putem face sumedenii de recomandații. Le furnizăm totuși una singură, de mare valabilitate: Vizitați cantina „Victoria"

ALICE MIHALCEA

OAMENI DE NĂDEJDE

Biologul cu renume mondial

Pe cunoscutul biolog Rudolf Palocsay, directorul stațiunii experimentale pomicole Cluj 1-a propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 1 Bistrița tot un pomicultor: prof. Constantin Podani de la școala pomicolă Bistrița. Era firesc să fie așa. Instruit cadrele didactice și elevii acestei școli pomicole au cunoscut din plin sprijinul biologului clujean. Era firesc, de asemenea, ca propunerea de candidatură să fie susținută de bistrițeni — cercetătorii științifici de la secția experimentală I.C.A.R. Bistrița, agronomii de la punctele agricole, colectiviștii din satele Iad, Ieica, muncitori forestieri, etc. — Instruit Rudolf Palocsay atît în calitatea sa de om de știință cît și ca deputat în sfatul popular regional Cluj, și-a dat și pînă acum o însemnată contribuție la sprijinirea unităților agricole socialiste, la dezvoltarea pomiculturii, la realizarea unor lucrări cu caracter obștesc, la înflorirea raionului Bistrița.

Grădinarul anonim care în trecut a fost nevoit să practice felurite meserii (zugrav, pompier, etc.) care — pentru a putea trăi — a trebuit să vindă firmei germane Teicher unul din cele mai frumoase soiuri de „gura leului" creat de el, a fost scos la lumină și ridicat la treapta înaltă de om de știință abia în anii regimului nostru democrat-popular. Îndrumat pe calea cunoașterii și însușirii învățăturii michurinieste, ajutat în chip deosebit la extinderea cercetărilor sale, Palocsay a devenit cunoscut în întreaga țară. El a smuls naturii darurii menite să facă viața oamenilor mai frumoasă, mai îmbelșugată: el este creatorul unor soiuri de pătlăgele roșii bogate în vitamina C, al unor varietăți de piersici rezistente la frig și la atacul insectelor dăunătoare, al zeci de noi soiuri de trandafiri, al peste 700 selecții de gladiole.

La stațiunea experimentală pomicolă Cluj s-a obținut pentru prima oară în țara noastră hibridul de măr cu un procent ridicat de zahăr de 14—15 la sută, dobîndit prin încrucișarea soiurilor Peping de Londra și Clar alb, precum și prima recoltă a unui hibrid neobișnuit de păr, al cărui fruct cîntărește între 350—750 grame.

Numele lui Palocsay însă a trecut și hotarele patriei noastre. În Uniunea Sovietică, unde a fost invitat pînă acum de trei ori, a efectuat schimburi de experiență cu cei mai vestiți biologi, inclusiv cu cei din ținuturile siberiene. Rudolf Palocsay, devenind și aici bine cunoscut. El cunoaște asemenea prețuiții horticultori din „țara lalelelor", Olanda, pe care i-a vizitat. El cunoaște cercetătorii științifici cehi, germani sau polonezi.

Anul acesta biologul Palocsay a obținut un remarcabil succes cu exponatele sale în cadrul expoziției internaționale floricole de la Nantes (Franța).

Alegătorii din Bistrița se mîndresc — pe drept cuvînt — cu candidatul lor, cu biologul de renume mondial Rudolf Palocsay.

CANDIDAȚI AI F.D.P.

Mitropolitul Justin Moisescu

Printre candidații F.D.P. pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională de la 3 februarie 1957, figurează și numele lui Justin Moisescu, doctor în teologie, mitropolit al Ardealului și Arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu.

Mitropolitul Justin Moisescu a fost propus candidat în circumscripția electorală nr. 17 Hîrlău din regiunea Iași. Cetățenii care au susținut candidatura sa au subliniat personalitatea acestui înalt reprezentant al bisericii ortodoxe române.

I.P.S.S. Justin Moisescu și-a făcut studiile universitare teologice la București. Doctorat în teologie și l-a luat la universitatea din Atena, cu o lucrare premiată de către Academia greacă. Apoi și-a completat studiile teologice la universitatea din Strasburg, în Franța.

Între anii 1939—1940, I.P.S.S. Justin Moisescu a fost profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Varșovia.

Înapoiat în țară, I.P.S.S. Justin Moisescu este numit profesor al Facultății de Teologie din Suceava, aparținînd de universitatea din Iași. Mai apoi, este transferat la Institutul teologic Universitar din București unde funcționează pînă în februarie a.c. cînd este ales mitropolit al Ardealului și Arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu.

În calitatea sa de cărturar bisericesc desfășoară o rodnică activitate publicistică, lucrările sale fiind apreciate atît în țară cît și în străinătate. De asemenea, I.P.S.S. Justin Moisescu întreține legături strînse cu reprezentanți de seamă ai bisericilor ortodoxe din Grecia și U.R.S.S., al Patriarhiei Constantinopolului, etc. în rîndul cărora este cunoscut și apreciat.

În același timp, Mitropolitul Justin Moisescu este și un militant activ pe tărîm social. Imediat după 23 August 1944, pe cînd era profesor al Facultății de Teologie din Suceava, s-a înscris în Uniunea Patriotilor. După aceea îndeplinește o serie de funcții de răspundere în organizații politice și obștești progresiste din Moldova.

Slujitorii bisericii ortodoxe au aflat cu bucurie desemnarea candidaturii Mitropolitului Justin Moisescu în alegerile pentru Marea Adunare Națională. Ei îl apreciază și mai mult cunoscînd contribuția neobosită pe care acesta o aduce în lupta pentru apărarea păcii și pentru întărirea regimului democrat-popular care asigură, prin Constituție, în mod real libertatea cultelor în țara noastră.

Președintele gospodăriei colective

Era tîrziu. Pe la ferestrele caselor din satul Dimbău s-au stins toate luminile. Numai în locuința lui Martin Markon, președintele gospodăriei agricole colective, lumina continuă să ardă.

Cu fruntea rezemată în palmă, el privea cu atenție încordată însemnările pe care le avea în față. Erau planuri de viitor pentru înflorirea gospodăriei agricole colective, planuri îndrăznețe la care nimeni nu se gîndise pînă atunci. În asemenea împrejurări, Martin Markon își amintește de vremea cînd, uniți într-un singur gînd, colectiviștii l-au ales președinte al gospodăriei colective. Atunci s-a gîndit el la făurirea unei vieți mai îmbelșugate.

Martin Markon n-a avut o tinerețe fericită. Nici nu apucase să prindă bine firul vieții cînd se pomeni slujind pe la chiaburi și bogătași. Cînd cuțitul îi ajunsese la os și nu mai putea îndura exploatarea nemiloasă, își schimba stăpînul dar... toți erau la fel. După eliberarea țării noastre, în casa lui Martin Markon a început să pătrundă lumina unei vieți noi.

Devenind membru al gospodăriei agricole colective „Petőfi Sandor" din satul Dimbău, el a muncit cu tragere de inimă, cîștigînd în scurt timp stima și încrederea colectiviștilor, care l-au ales apoi președinte al colectivei. În urma inițiativelor luate de el și autorității spiritului său organizatoric, gospodăria colectivă a înflorit mult. Ea se numără azi printre cele frumoase. S-a dezvoltat aici un sector zootehnic care numără 26 boi de muncă, 13 cai o fermă cu 14 vaci de lapte, 125 oi, 6 scroofe, 25 tineret, precum și peste 300 păsări de rasă. O amploare a luat în gospodărie și construcția. Printre acestea se pot cita: un grajd modern pentru 60 de vite, o remiză pentru uneltele și mașinile agricole, o magazie cu o capacitate de 30 vagoane, ateliere și altele.

Nici în ce privește recoltele gospodăria nu se află mai prejos. Datorită aplicării regulilor agrotehnice, în acest an s-a obținut la orz bunăoară peste 3.000 kg. la hectar.

Pentru activitatea sa rodnică și succesele dobîndite în munca de transformare a satului țăranii muncitori din circumscripția electorală nr. 17 Tîrnăveni l-au propus pe Martin Markon, președintele gospodăriei colective din Dimbău, candidatul lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

SPORT

Comentarii după campionatul de șah al R.P.R.

Campionatul de șah al R.P.R. pe anul 1956 a scos în evidență progresul deosebit pe care l-a înregistrat în ultima vreme mișcarea noastră șahistă. S-au jucat partide spectaculoase, pline de conținut, cu atacuri frumoase și cu combinații cum rar s-au văzut în campionatele trecute. Aceasta se datorește bogatei experiențe internaționale acumulate de viitorile noastre șahiste în ultima vreme, cît și, în special, îndrumărilor teoretice și tehnice date jucătorilor noștri de către marii maeștri sovietici la Olimpiada de la Moscova.

Campionatul R.P.R. de șah pe anul 1956 s-a încheiat cum se știe, cu victoria dr. **O. Troianescu**, care a devenit astfel pentru a doua oară campion republican de șah, prima oară cucerind acest titlu în anul 1954. În acest campionat dr. Troianescu a fost într-o formă sportivă deosebită. Bine pregătit teoretic, el a ajuns la o mai mare maturizare a stilului său poziațional, presărat cu multe finețe tactice și la o cunoaștere profundă a finalurilor.

Cel de-al doilea clasat, tînărul candidat de maestru ieșean **Gh. Mititelu**, deși lipsit de experiența concursurilor mari, are meritul deosebit că începînd cu a doua jumătate a campionatului a fost principalul concurent pentru locul întîi. Numai o jumătate de punct l-a lipsit pentru a ajunge la un meci de baraj pentru titlul de campion. A realizat totuși prin cele 11 puncte obținute o normă de maestru, urmînd ca la o nouă confirmare să devină maestru al sportului. Gh. Mititelu este dotat prin excelență cu un stil agresiv și tinde la orice partidă spre un joc complicat, bazat pe sacrificii spectaculoase, împletite cu frumoase lovituri tactice. Ne gîndim la partida cîștigată la Pail, unde a condus cu maiestrie atacul asupra rocadei adverse, cît și la victoria obținută la L. Szabo. Bine pregătit teoretic ar trebui însă să-și perfecționeze tehnica realizării avantajelor obținute.

De la concurs la concurs, **V. Urseanu** joacă din ce în ce mai bine și în actualul campionat, pe lîngă că a obținut o normă de maestru, în decurs de cîteva runde a condus chiar detașat în clasament. Este un foarte bun cunoscător al teoriei deschiderilor, domeniu în care se pregătește în mod sistematic și cu multă conștiinciozitate. Va trebui însă să se preocupe mai mult de tehnica de concurs. Spre sfîrșit nu a mai jucat cu vigoarea și în ritmul cu care începuse atît de bine campionatul.

V. Ciocîltea este unul dintre cei mai buni jucători ai noștri, iar locul ocupat în clasament ar fi putut fi fără îndoială mai bun. A jucat însă inegal, datorită oboselii unei perioade de competiționale prea bogată.

De remarcat este finișul puternic al maestrului sportului **M. Rădulescu**, ca și excelenta partidă de atac cîștigată la Negrea. În afara tinerilor deja consacrați **D. Drimer, I. Szabo** și **T. Ghițescu**, în mod deosebit s-a remarcat în acest campionat **A. Negrea**, un real talent care în viitoarele concursuri va trebui să confirme importantul salt calitativ pe care l-a înregistrat anul acesta. Cu mult sub forța reală de joc a evoluat fostul campion **Ion Bălănel**, care s-a resimțit și el de pe urma unui prea încărcat program internațional.

B. MENAS
Antrenor de șah

Pe scurt

● Echipa reprezentativă de handbal redus a orașului Belgrad a susținut marți în sala Floreasca un joc amical în compania selecționatei orașului Timișoara. Victoria a revenit cu scorul de 21—17 (14—8) handbaliștilor iugoslavi.

Azi echipa orașului Belgrad întîlnește în joc revanșă echipa Capitalei. Întîlnirea începe la ora 19 și are loc în sala de sporturi Floreasca.

● Partida retur **Dinamo București-J.D.N.A. Sofia** din cadrul „Cupei campionilor europeni" la fotbal se dispută duminică după amiază pe Stadionul Republicii din Capitală cu începere de la ceasul 14.

● Echipa selecționată feminină sindicală de volei a R. Cehoslovace a jucat luni seara în sala Floreasca cu echipa reprezentativă sindicală a R.P.R. Victoria a revenit cu scorul de 3—1 jucătoarele noastre.

Zece ani de la realizarea primului tractor romînesc

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — La 26 decembrie 1946, în hala de montaj a uzinei „Tractorul", muncitorii, inginerii și tehnicienii acestei întreprinderi au terminat construcția primului tractor romînesc: tractorul I.A.R. 22.

De atunci, an de an, pe porțile uzinei au ieșit tot mai multe tractoare. Tractoarele I.A.R. 22, I.A.R. 23; S.R.T.; K.D. 35 K.D.P. și UTOS, realizate de harnicul colectiv al uzinei de tractoare „Ernst Thälmann", sînt cunoscute și apreciate în multe țări de pe glob.

La expozițiile internaționale de mărfuri Salonic (Grecia), Izmir (Turcia), Surabaia (Indonezia) etc. tractoarele romînești au fost solicitate și achiziționate.

Acest bilanț rodnic a fost posibil în urma dezvoltării continue a uzinei. Constructorii de tractoare au obținut în anii ființei succese importante în extinderea tehnicii noi. Inovațiile realizate au adus peste 2000 îmbunătățiri tehnice. Față de anul 1948 producția uzinei a sporit aproape de 12 ori, iar productivitatea muncii aproape de 5 ori.

Trecerea la o producție masivă a tractoarelor a fost posibilă în urma colaborării cu Uniunea Sovietică care a pus la dispoziția uzinei utilaje moderne, documentații și specialiști.

Orașul copiilor

REȘIȚA (de la corespondentul nostru). La Reșița s-a deschis de cîteva zile „Orașul copiilor".

Frumos împodobit cu brazi și luminat cu becuri multicolore, orașul copiilor a fost vizitat chiar din prima zi a deschiderii sale de un mare număr de copii.

Micuții au găsit acei chioșcuri cu jucării, dulciuri, îmbrăcăminte și diferite jocuri. Pe scena special amenajată se prezintă programe artistice variate, la care își dau concursul actori ai Teatrului de Stat din Reșița și echipele artistice de amatori.

Informații

Spectacolele excepționale date de Ansamblul de Stat de dansuri populare din U.R.S.S., de sub conducerea lui Igor Moiseev, artist al poporului din U.R.S.S., au loc în zilele de vineri 28, sîmbătă 29, duminică 30 decembrie 1956, marți 1 ianuarie și miercuri 2 ianuarie 1957, orele 20 seara, în sala Teatrului C.C.S., din str. Lipscani nr. 53.

Programul cuprinde: dansuri bielorusse, ucrainene, moldovenești, dansuri ale popoarelor din Asia mijlocie, dansuri legate de cicluri, ca: tablouri sovietice, tablouri ruse, etc.

★

Miercuri dimineața s-a reîntors în Capitală delegația economică romînă, care a dus tratative comerciale la Bonn — R. F. Germană.

În urma tratativelor a fost semnat un protocol cu privire la schimburile de mărfuri dintre R.P. Romînă și R.F. Germană și un protocol privind reglementarea plăților între cele două țări.

★

Sîmbătă 29 decembrie 1956, orele 20, are loc în sala Dalles, unicul concert extraordinar dat de Cvartetul de Stat „A. P. Borodin" din U.R.S.S.

Excelenta formație muzicală este alcătuită din: Rostislav Dubinski (vioara I-a), Istvan Alexandrov (vioara II-a), Dimitri Sebalin (violă), Valentin Berliski (violoncel). — Iar programul cuprinde:

Mozart: Cvartet în re minor,
Șostakovici: Cvartetul nr. 4,
Ravel: Cvartet.

★

La Teatrul Evreesc de Stat din Iași s-au sărbătorit miercuri seara 80 de ani de cînd Avram Goldfaden, la celebra grădină „Pomul Verde" din acest oraș a pus temelia teatrului evreesc din Romînia.

Declarația romîno-sovietică în discuția Consiliului regional A.R.L.U.S.-Iași

IAȘI — Duminică dimineața a avut loc la Iași o ședință lărgită a Consiliului regional A.R.L.U.S. consacrată Declarației romîno-sovietice cu privire la recentele tratative de la Moscova dintre delegațiile guvernelor U.R.S.S. și R.P.R.

Tov. Ion Nicoli, președintele Consiliului regional A.R.L.U.S. Iași a făcut o expunere cu privire la Declarația comună romîno-sovietică.

La discuții, Gh. Mihalache, secretar al Consiliului raional A.R.L.U.S. Pașcani, a vorbit despre entuziasmul cu care oamenii muncii din acest raion, ca și din întreaga țară, au primit Declarația comună de la Moscova. Colectiviștii din Moțca, Muncel, mecanizatorii de la S.M.T. Pașcani, muncitorii gospodăriei agricole de stat Pașcani și-au exprimat, în cadrul unor adunări consacrate acestui eveniment, deplina lor satisfacție față de rezultatele tratativelor de la Moscova. Au mai luat cuvîntul preotul Constantin Nanea, vicar al Mitropoliei Moldovei, Strul Guttman, șef rabinul cultului mozaic din Iași, Leri Lesner, vicepreședinte al statului popular regional, ing. Constantin Zvorișteanu, de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" și alții care au salutat cu căldură rezultatele tratativelor romîno-sovietice.

În încheiere a luat cuvîntul tov. Ion Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S. (Agerpres).

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 19,30: Boema; *Național „I. L. Caragiale"*, (sala Comedia) 19,30: Mami Millo; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19,30 Omul cu mărțoaga; *Armatei* (sala din 13 Septembrie) 19,30: Vlaicu Vodă; *Armatei* (sala Magheru) 19,30: Nunta lui Figaro; *Municipal* (sala Schitu Măgureanu) 19,30: Răzvan și Vidra; *Municipal* (sala Sf. Sava) 19: Cocoșelul neascultător; 19,30: Nu se știe niciodată; *Muncitoresc C.F.R.* (Giulești) 19,30: Pitcul; *Tineretului* 19,30: Romanițele; *Operetă* 19,30: Casa cu trei fete; *Evreesc de Stat* 19,30: Povestea unei iubiri; *C. Nottara* 19,30: Nota zero la purtare; *O.S.T.A.* (sala Dalles) 17: Omul în viață; *Circul de stat* 20,30 O seară la circ.

CINEMATOGRAFE: Republica (Cinemascop): Asasinii țără voie; *Magheru, Elena Pavel, Gh. Doja, Miorița, 1 Mai; Vatra*, mama, nevasta-mea și... eu; *V. Alexandri, Al. Popov, G. Coșbuc, Moșilor:* Drumuri și destine; *București, Arta, 23 August:* Dreptul de a te naște; *I. C. Frimu, Vasile Roaita, Popular, Victoria, Libertății, Aurel Vlaicu:* Prietene de noapte; *Înfrățirea între popoare, Doina, Lumina, Al. Sahia:* Primele bucurii; *Maxim Gorki:* O aventură în Marea Caraibelor; *Timpuri Noi:* Valea Alasani, Urși mici și urși mari, Răpitorii divini; *Central, Volga:* Tar și dulgher; *Tineretului:* Bigamul; *Grivița:* Mîine vin B prea târziu; *Cultural:* Vagabondul (seria I-a); *Unirea:* Aida; *C. Davila:* Dosarul 306; *T. Vladimirescu:* Othello; *Munca:* Assassinatul din str. Dante; *Donca Simo:* Cazul Rumeanțev; *Ilie Pintilie:* S-a întîmplat pe stradă; *M. Eminescu:* Iartă-mă; *8 Mai:* Într-un magazin universal; *N. Bălcescu:* Cadrilul.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 28, 29 și 30 decembrie următorul timp probabil:

În București: Vreme rece cu ninsoare intermitentă. Vînt iute din sectorul estic. Temperatura în scădere.

În țară: Vreme friguroasă în jumătatea de nord-est a țării, unde cerul va deveni variabil și rece; în celelalte regiuni cerul va fi mai mult noros. Ninsoare intermitentă. Vînt potrivit din sectorul estic cu intensificări în Dobrogea, Bărăgan și sudul Moldovei. Temperatura în scădere mai accentuată în Moldova și nordul Ardealului. Minimele vor oscila: noaptea, între minus 15 grade și minus 5 grade, iar maximele, ziua, între minus 5 grade și plus 2 grade. Local în restul țării zăpada va fi viscolită.

Avîntul necontenit al economiei sovietice

De aproape patru decenii omenirea urmărește cu înfrigurare fiecare document care vorbește despre inițierea primului stat socialist din lume, despre mersul său impetuos spre comunism. Opinia publică progresistă, clasa muncitoare din toate țările, popoarele statelor de democrație populară înregistrează cu satisfacție mersul glorios al oamenilor sovietici spre construirea comunismului. Fiecare cifră este dătătoare de nădejdi. Fiecare succes al Uniunii Sovietice întărește poziția forțelor progresiste din întreaga lume, consolidează însăși familia frățească a statelor socialiste, schimbă raportul de forțe pe plan internațional.

Cu aceste sentimente firești de satisfacție au fost urmărite hotărîrile elaborate de ultima plenară a C.C. al P.C.U.S.

Plenara a dat publicității două documente importante privind dezvoltarea economică a U.R.S.S. și care au menirea să dea un nou avînt construcției care se desfășoară în actuala etapă a construirii comunismului. Este vorba de hotărîrea „CU PRIVIRE LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PENTRU ÎNTOCMIREA CELUI DE-AL ȘASELEA PLAN CINCINAL ȘI PRECIZAREA CIFRELOR DE CONTROL PE 1956/1960, PRECUM ȘI ALE PLANULUI ECONOMIEI NAȚIONALE PE ANUL 1957" și hotărîrea „CU PRIVIRE LA PROBLEMELE ÎMBUNĂTĂȚIRII CONDUCERII ECONOMIEI NAȚIONALE A U.R.S.S."

Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. a constatat că datorită aplicării consecvente a politicii leniniste și înfăptuirii hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. în 1956 s-au obținut succese noi și însemnate în domeniul dezvoltării industriei socialiste și în primul rînd al industriei grele. Planul anual al producției industriale pe anul 1956 va fi în ansamblu depășit. **În comparație cu anul 1955 producția industrială va spori în Uniunea Sovietică cu aproximativ 11%, producția mijloacelor de producție crescînd cu peste 11%, iar producția bunurilor de consum cu peste 9%.** Totodată sarcinile cu privire la numeroase tipuri importante de produse industriale vor fi depășite.

Chiar dacă cifrele sînt reci, chiar dacă ele au pe ori-care interlocutor un tablou pregătit conturat al realității, ele pot oferi și oferă chiar, ca în cazul de față, o imagine a avîntului, a creșterii necontenite a volumului producției, a sporirii forței statului sovietic, a creșterii nivelului de trai al oamenilor sovietici. Instituit, cifrele cîlțe mai înainte, mai scot în evidență și faptul, subliniat de cître în hotărîrea „Cu privire la încheierea lucrărilor pentru întocmirea celui de-al șaselea plan cincinal și precizarea cifrelor de control pe 1956/1960, precum și ale planului economiei naționale pe anul 1957".

„Succesele obținute de industria socialistă în primul an al celui de al VI-lea cincinal—se arată în aceeași hotărîre — **înseamnă un nou pas înainte pe calea creării bazei tehnico-materiale a comunismului. Uniunea Sovietică a devenit și mai puternică, puterea ei economică și defensivă a crescut, s-a ridicat bunăstarea materială a poporului".**

Hotărîrea cizelează cîteva laturi care arată în mod succint unele aspecte ale îmbunătățirii condițiilor de muncă și ale creșterii nivelului de trai al poporului sovietic.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a constatat în această ordine de idei că paralel cu urcușul investițiilor determinate de ritmul susținut al dezvoltării industriei grele și agriculturii, în 1956 au fost realizate măsuri importante în domeniul înfăptuirii programului trasat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în vederea creșterii continue a bunăstării materiale și ridicării nivelului cultural al poporului.

Aceste fapte — și altele de asemenea — demonstrează tocmai superioritatea sistemului socialist față de cel capitalist și întărește nestrămutata noastră credință în victoria sistemului socialist asupra orînduirii capitaliste.

Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. subliniază în legătură cu aceasta: **„Superioritatea sistemului socialist al economiei a fost dovedită de practică, de experiența vieții poporului. Economia socialistă este o economie planificată, ceea ce permite o dezvoltare rapidă și planică a forțelor de producție ale țării; producția socialistă ține seama de interesele întregului popor, ceea ce deschide un cîmp nelimitat de activitate inițiativei creatoare a maselor de milioane de muncitori, țărani și intelectuali. În prezent partidul consideră că sarcina sa constă în a folosi mai bine și mai deplin marea superioritate, de importanță istorică mondială, a orînduirii socialiste, a sistemului socialist al economiei, în interesul poporului, în interesul construirii comunismului".**

Hotărîrea plenarei se ocupă apoi de unele lipsuri care s-au manifestat în construcția economică și stabilește măsurile care se impun pentru inițierea grabnică a lor, pentru folosirea justă a tuturor rezervelor și posibilităților pentru asigurarea dezvoltării planice continue a economiei naționale a U.R.S.S.

Plenara a hotărît să supună spre examinare și aprobare Sovietului Suprem al U.R.S.S. în primul semestru al anului 1957, cel de-al șaselea plan de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

În punerea la punct a lucrărilor pentru întocmirea celui de-al șaselea plan cincinal plenara a stabilit să se pornească de la sarcinile principale ale cincinalului trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., de a asigura — pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, a progresului tehnic continuu și a ridicării productivității muncii — o puternică dezvoltare în viitor a tuturor ramurilor economiei naționale, un avînt rapid al producției agricole și, pe această bază, ridicarea considerabilă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic, **să se facă un important pas înainte în rezolvarea sarcinii economice a U.R.S.S. — a ajunge din urmă și a întrece într-o perioadă istorică cît mai scurtă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.**

Pentru a inițiatura supraîncărcarea excesivă a planurilor cu privire la diferite ramuri ale industriei și în scopul punerii în concordanță a sarcinilor cu privire la producție și cu privire la volumul investițiilor capitale cu resursele materiale, să se considere necesar să se precizeze diferitele sarcini tip prevăzute în directivele cu privire la planul cincinal și în proiectul de plan pe 1957.

În continuare Hotărîrea arată că precizarea sarcinilor să fie efectuată în următoarea direcție:

— Să se asigure folosirea cît mai rațională și eficace a resurselor materiale și a mijloacelor financiare îndreptate spre dezvoltarea economiei naționale și în legătură cu aceasta, în primul rînd să se reducă volumul investițiilor capitale și să se precizeze listele obiectivelor de construcție pe linia reducerii lor în primul rînd pe seama șantierelor noi; să nu se admită lărgirea mijloacelor în numeroase obiective de construcție, concentrîndu-se resursele materiale și financiare asupra principalelor șantiere și obiective care urmează să fie date în exploatare, ceea ce va permite să se îmbunătățească asigurarea lor materială; să se corelieze sarcinile de plan în unele ramuri ale industriei neasigurate cu resurse materiale suficiente.

— Să se caute posibilitățile în vederea alocării de fonduri suplimentare pentru construcția de locuințe. Este necesar să se înlăture din hotărîre din practica construcției de locuințe orice exagerări care scumpesc costul construcției și încetinesc ritmul dezvoltării sale.

— Să se condamne încercările anumiților conducători din economie de a camufla prin lipsuri în planificare activitatea lor nesatisfăcătoare în domeniul conducerii întreprinderilor și șantierelor de construcții și tendința unor astfel de conducători de a obține să le fie repartizate planuri inferioare posibilităților existente.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a mai hotărît ca la stabilirea sarcinilor de producție să se pornească de la necesitatea creșterii participării active a maselor de oameni ai muncii la elaborarea planurilor și la lupta pentru îndeplinirea lor cu succes și pentru depășirea lor. În acest scop trebuie să se practice pe o scară mai largă discutarea concretă a planurilor de perspectivă ale întreprinderilor și colhozurilor în cadrul adunărilor și controlul îndeplinirii acestor planuri pe o anumită perioadă curentă.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a acordat de asemenea o deosebită atenție problemelor îmbunătățirii conducerii economiei naționale a U.R.S.S. Hotărîrea care a fost adoptată în legătură cu această problemă este deosebit de interesantă atît sub aspectul teoretic al precizării problemelor cît și al măsurilor concrete pe care le-a adoptat.

În prima parte a hotărîrii se arată limpede: **„Măsurile aplicate de partid și guvern corespund pe deplin principiilor leniniste ale gospodăririi socialiste, la baza căreia se află centralismul democratic în conducerea construcției economice. «În prezent, arăta V. I. Lenin încă în primele luni ale puterii sovietice, sarcina noastră constă în a aplica centralismul democratic în domeniul economiei...»**

Centralismul democratic în conducerea economiei naționale rezultă din natura marii producții socialiste, din caracterul economiei socialiste, economie planificată, din esența orînduirii sovietice, care a ridicat milioane de oameni ai muncii la creația istorică conștientă, la construcția construcției de stat și economice. Centralismul democratic implică îmbunătățirea pe toate căile a planificării, întărirea principiului planificării în întreaga activitate economică. Totodată el înseamnă luarea în considerare cu toată atenția, și sub toate aspectele, a experienței locale și a condițiilor locale, sprijinirea activă și stimularea inițiativei creatoare a organizațiilor locale de partid, de stat, economice, sindicale și de Comsomol, a milioanelor de muncitori, colhoznici și intelectuali".

Plenara a considerat drept sarcina primordială a partidului îmbunătățirea continuă, prin toate mijloacele, a conducerii economiei naționale pe baza Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Plenara a luat, de aceea, o serie de măsuri care să asigure un ritm înalt al reproducției socialiste lărgite, sporirea continuă a productivității muncii ca condiție principală pentru creșterea producției, pentru îmbunătățirea calității și pentru reducerea prețului de cost al producției, pentru ridicarea bunăstării materiale a poporului.

În scopul lichidării unei centralizări excesive în conducerea economiei, plenara a considerat necesar să se ia unele măsuri, printre care:

— asigurarea extinderii continue a drepturilor ministerelor, direcțiilor generale ale ministerelor, sovietelor de deputați ai oamenilor muncii și întreprinderilor economice;

— lichidarea verigilor de prisos și care acționează paralel, urmărindu-se simplificarea și ieftinirea aparatului administrativ;

— apropierea organelor aparatului central al conducerii economice, precum și a instituțiilor de cercetări, de regiunile în care sînt situate întreprinderile ramurilor corespunzătoare ale economiei naționale.

Deosebit de importante sînt sarcinile pe care plenara le pune în fața factorilor de răspundere din conducerea economiei. Pentru a putea traduce în viață măsurile stabilite, cei ce conduc și organizează producția trebuie să cunoască la perfecție munca ce le-a fost încredințată, să fie la curent cu realizările tehnico-științifice moderne, să aprofundeze tehnica și economia întreprinderilor, să cunoască zi de zi nevoile și cerințele lor, să conducă producția în mod concret și exemplar. Toate acestea îi obligă pe conducătorii sovietici din economie să fie exigenți față de ei înșiși și față de cei în subordine, să-și pleoe urechea la glasul maselor, să sprijine în mod activ inițiativa lor creatoare, să-și însușească în mod perseverent cunoștințele tehnice, să-și lărgească orizontul economic, să perfecționeze metodele de conducere a producției.

Plenara s-a mai ocupat apoi de rolul pe care trebuie să-l joace sindicatele în conducerea economiei. Hotărîrea adoptată a arătat că este necesar ca:

— să se ridice rolul sindicatelor în elaborarea și îndeplinirea planului tehnico-financiar al întreprinderilor, în rezolvarea problemelor normării și organizării muncii, salarizării, îmbunătățirii tehnicii securității în întreprinderi și îndeosebi în rezolvarea problemelor legate de construcția de locuințe și îmbunătățirea condițiilor materiale de trai ale muncitorilor și funcționarilor;

— să se dezvolte permanent întrecerea socialistă, cu mijloc puternic de luptă pentru îndeplinirea și depășirea planurilor economice și pentru dezvoltarea neîncetată a economiei socialiste;

— să se asigure desfășurarea regulată a adunărilor muncitorilor și funcționarilor, a consfătuirilor de producție, a conferințelor tehnice, ale activelor economice, a consfătuirilor frunașilor în producție, raționalizatorilor și inovatorilor, să se dezvolte larg activitatea asociațiilor tehnico-științifice.

Activitatea sindicatelor sovietice trebuie ridicată la un asemenea nivel încît sindicatele să justifice pe deplin înalta lor menire de a fi, așa cum ne-a învățat Lenin, „o școală a conducerii, o școală a gospodăririi, o școală a comunismului".

Cele două hotărîri constituie o expresie strălucită a felului în care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice se ocupă în mod critic și autocritic de toate aspectele muncii într-o oarecare perioadă de timp. După cum se arată în aceste două documente, actuala etapă a construirii comunismului este adoptarea unor măsuri care să ducă la rezolvarea sarcinilor istorice legate de crearea și dezvoltarea puternicei industrii și agriculturi sovietice. Realizările de pînă acum, faptul că Uniunea Sovietică dispune de tot ceea ce îi este necesar pentru construcția ei economică ne îndreptățește să credem că trecerea la o treaptă nouă, superioară, de dezvoltare economică se va înfăptui cu succes.

Numiri făcute de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS

În legătură cu hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. privitoare la sarcinile și reorganizarea activității Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale a U.R.S.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat următoarele hotărîri:

a) M. G. Pervuhin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a fost numit președintele Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale al U.R.S.S., M. Z. Saburov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. fiind eliberat din această funcție.

b) A. N. Kosîghin și V. A. Malișev, miniștri al U.R.S.S., au fost numiți prim-vicepreședinți ai Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale a U.R.S.S. iar M. V. Hrunicev și V. A. Kucerenko, miniștri ai U.R.S.S., au fost numiți vicepreședinți ai Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale a U.R.S.S.

În afară de aceasta, Prezidiul a numit ca vicepreședinți ai Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale a U.R.S.S. pe V. V. Matkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S., și pe I. A. Benediktov, ministrul Sovhozurilor al U.R.S.S.

În legătură cu aceasta, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a eliberat pe A. N. Kosîghin, V. A. Malișev, M. V. Hrunicev, V. A. Kucerenko și V. V. Matkevici din funcția de vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Masca complotiștilor a fost smulsă

Planurile sinistre ale organizatorilor complotului împotriva Siriei

DAMASC 26 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, majorul Iusef Sakra, președintele Comisiei extraordinare siriene de anchetă militară, a remis reprezentanților presei rechizitoriul în procesul grupului acuzat de complotul care urmărea răsturnarea prin arme a guvernului Siriei și de import ilegal de arme. Au fost deferite justiției 47 de persoane, printre care deputați ai parlamentului sirian, un fost ministru și ofițeri ai armatei siriene.

În rechizitoriu se subliniază că acuzații, organizînd complotul, s-au bucurat, printre altele, de sprijinul larg acordat de guvernul irakian Nuri Said.

În a doua parte a rechizitoriului în procesul grupului de complotiști, se subliniază că armele aduse din Irak trebuiau transportate și distribuite triburilor de druzi și alaviți, care — după planul complotiștilor — trebuiau să participe la putch.

În Liban a fost organizat un lagăr în care membrii fostului partid național-social profascist învățau mînuirea celor mai moderne arme, pentru a participa activ la rebeliune.

Rebeliunea trebuia să coincidă cu atacul israelului împotriva Siriei, pentru ca armata siriană imobilizată la granița israeliană să nu poată acorda ajutor în lupta împotriva complotiștilor. Guvernul care urma să fie format după revoltă, trebuia să ceară neintîrziat ajutor Irakului. Armata irakiană intrînd în mod oficial pe teritoriul Siriei, sub pretextul respingerii agresiunii israeliene, trebuia să înăbușe rezistența poporului sirian. La rîndul lor, trupele anglo-franceze, trebuiau să debarce pe teritoriul sirian pentru a acorda ajutor trupelor irakiene. Se plănuia ca Anglia, Franța și Turcia să recunoască noul guvern sirian imediat după constituirea lui.

La revolta din Damasc trebuiau să participe membrii partidului național-social, care — îmbrăcați în uniforma poliției militare și armatei siriene — trebuiau să ocupe punctele-cheie ale orașului și, în primul rînd, sediul poliției militare și al marelui stat major.

În caz de eșec, complotiștii trebuiau să se adune la Djebel-Druz și în regiunea locuită de triburile alavite. Cu ajutorul unei părți a acestor triburi care primiseră arme, conducătorii complotului plănuiau să organizeze un putch, cerînd în același timp ajutor Angliei și Franței.

Un rol de frunte în complot era rezervat fostului dictator al Siriei, Abib Șișekli, care în perioada de pregătire a complotului a fost adus pe un vas englez la Beirut unde a avut întrevederi cu complotiștii sirieni și a luat cunoștință de planul complotului. După aceea Șișekli a plecat în Franța și de acolo a întreținut o legătură strînsă cu complotiștii, prin intermediul fratelui său Salah Șișekli.

După formarea guvernului, parlamentul trebuia să fie dizolvat, constituția anulată, poliția militară și armata siriană trebuiau dizolvate, s-ar fi ținut alegeri parlamentare falsificate, fără participarea socialiștilor și comuniștilor și — în fine — trebuia încheiată o alianță cu Irakul.

Planul complotiștilor prevedea asasinarea președintelui Siriei, Șukri Kuatli, a lui Akram Hauranj, a lui Haled Bagdaș și a altor oameni politici și ofițeri ai Siriei.

Semnalul pentru începerea putchului trebuia să fie dat de postul de radio englez din insula Cipru „Vocea Angliei".

Pregătirea putchului era finanțată de Irak.

Colonialiștii francezi sperau să obțină ajutorul S. U. A.

TEL AVIV 24 (Agerpres). — TASS transmite: Corespondentul din Paris al ziarului „DAVAR" arată într-o știre intitulată „Parisul speră în ajutorul american pentru schimbarea puterii în Damasc", că între S.U.A. și Franța au loc în prezent tratative în scopul organizării unei lovituri de stat în Siria.

Parisul, se spune în știre, speră tot mai mult în sprijinul S.U.A. pentru schimbarea situației interne din Siria: el speră să obțină în acest scop cel puțin asentimentul americanilor „Însă nu ca în cazul Suezului".

„DAVAR" scrie că campania de amenințări la adresa Siriei și întîrzierea evacuării trupelor israeliene de pe teritoriul Egiptului constituie elementele componente ale unui plan de exercitare de presiuni asupra țărilor arabe.

LA PARIS, scrie în încheiere ziarul, ESTE APRECIATĂ TACTICA DE RETRAGERE ÎNCEATĂ A TRUPELOR ISRAELULUI DIN PENINSULA SINAI, PENTRU CĂ O ASTFEL DE TACTICĂ „FACE POSIBILE MANEVRELE DIPLOMATICE".

Ciu En-lai va vizita R. P. Polonă

VARȘOVIA 24 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În scopul întăririi continue a prieteniei și colaborării frățești care leagă R.P. Polonă și R.P. Chineză, guvernul Republicii Populare Polone l-a invitat pe premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, să vină în Polonia într-o vizită de prietenie. Premierul Ciu En-lai a acceptat această invitație și va vizita Polonia la mijlocul lunii ianuarie 1957.

Eșecul lui Nuri Said...

BEIRUT (Agerpres). — Ziarul „TELEGRAF" anunță că Nuri Said, primul ministru al Irakului, a făcut o călătorie secretă la Kuweit, unde a dus tratative cu șeihul Abdull As-Salim.

La aceste tratative Nuri Said l-a rugat pe Abdull As-Salim să cedeze Irakului una din insulele aparținînd Kuweit-ului pentru a livra din Basra prin această insulă petrolul destinat Angliei.

Șeihul Kuweit-ului a refuzat să satisfacă cererea lui Nuri Said.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● Sub titlul „Orînduirea democrat-populară — o măreață cucerire a oamenilor muncii", ziarul „Pravda" publică la loc de frunte o expunere a cuvîntării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la conferința de partid a Regiunii Autonome Maghiare. (Agerpres).

● La 25 decembrie, V.V. Kuznețov, șeful delegației U.R.S.S. la Adunarea Generală a O.N.U., a oferit un prînz în cinstea lui M. Tarabanov, șeful delegației R.P. Bulgaria, și G. Preoteasa, șeful delegației R. P. Romîne. (Agerpres).

● Guvernul israelian a rechemat pe trimisul său în Turcia, care la 22 decembrie a și părăsit Ankara, plecînd cu avionul la Tel-Aviv. Potrivit unui comunicat oficial, Turcia și-a rechemat trimisul în Israel cu o lună în urmă, în legătură cu evenimentele din Orientul Mijlociu. (A.T.B.).

● La 23 decembrie s-a deschis la Calcuta cea de-a treia conferință pe întreaga Indie a Asociației indiano-sovietice pentru dezvoltarea legăturilor culturale. M. A. Menșikov, ambasadorul Uniunii Sovietice în India, a rostit o cuvîntare de salut în cinstea delegaților conferinței. (TASS).

Jafurile și distrugerile provocate Egiptului de către invadatorii anglo-franco-israelieni

★ Peste 9000 de case distruse la Port Said ★ Cel puțin 3000 de furturi săvîrșite în același oraș ★ Nave militare escortează convoaiele jefuitorilor

CAIRO (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează ziarul „AL AHRAM" în cursul unei anchete preliminare efectuate de o comisie a Consiliului municipal al Port Said-ului, s-a stabilit că cotropitorii anglo-francezi au distrus aici complet sau aproximativ 9 000 de case. Cel puțin 3 000 de locuințe sînt serios avariate. Ocupanții au distrus, incendiat și jefuit multe instituții și întreprinderi guvernamentale.

Ziarul „AL AHBAR" scrie că trupele franceze cînd au părăsit Port Said-ul au distrus atelierele administrației egiptene a Canalului de Suez. Cotropitorii au luat cu ei mașini și utilaje prețioase.

★

CAIRO 26 (Agerpres). — Corespondentul agenției MEN transmite din Port Said că, după cum s-a aflat din surse oficiale, cotropitorii anglo-francezi înainte de a părăsi Port Said-ul, au săvîrșit în acest oraș cel puțin 3 000 de furturi. Valoarea bunurilor răpite de ocupanți este de cîteva milioane de lire egiptene.

★

CAIRO 26 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „AL AHRAM", navele militare engleze din Marea Roșie însoțesc navele israeliene care transportă spre portul Elat (golful Akkaba) materii prime și materiale răpite de cotropitorii israelieni din peninsula Sinai.

Ziarul relatează că ocupanții transportă din peninsula Sinai petrol și utilaj pentru foraj care aparține societăților egiptene și străine.

Egiptul cere compensarea pagubelor ce i-au fost pricinuite

Rezoluția prezentată Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 25 (Agerpres) TASS transmite: Delegația Egiptului la O.N.U. a prezentat spre examinare Adunării Generale o rezoluție prin care cere ca Anglia, Franța și Israelul să compenseze pagubele pe care le-au pricinuit Egiptului prin agresiunea lor.

În rezoluție se cere să se ia măsurile necesare pentru a reevalua pagubele *„pricinuite de aceste operații militare și, în special, pierderile în oameni și alte pierderi ale populației Egiptului și în regiunea Gaza; distrugerile din Gaza, peninsula Sinai, Port Said, pe Canalul de Suez și alte regiuni ale Egiptului; pagubele pricinuite Canalului și instalațiilor lui, pagubele provocate prin încălcarea navigației pe Canal, prin scoaterea din funcțiune a porturilor și aerodromurilor egiptene, prin distrugerea bunurilor de stat, a instalațiilor publice și întreprinderilor comunale, prin distrugerea aeroporturilor și uzinelor, pagubele aduse avutului persoanelor particulare și întreprinderilor particulare egiptene și străine, și pagubele pricinuite economiei egiptene în ansamblu".*

Rezoluția Egiptului va fi examinată în ședințele celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., care își va relua lucrările la 2 ianuarie 1957.

CIPRU: Represiunile continuă

LONDRA 26 (Agerpres). — Măsurile represive luate de autoritățile engleze în scopul înăbușirii mișcării cipriotilor pentru acordarea dreptului la autodeterminare se intensifică. Recent, după cum relatează presa, în Nicosia au fost condamnați la închisoare pe viață șase tineri ciprioți.

La 25 decembrie trupe engleze au încercuit cîteva cartiere din Nicosia și au făcut percheziții. Detașamente de parașutiști englezi efectuează așa-zise operațiuni de curățire în regiunile muntoase din partea de vest a Ciprului. Ziarele relatează că la 25 decembrie aproape 600 ciprioți din lagărele de deținuți au declarat greva foamei în semn de protest împotriva faptului că sînt menținuți în stare de arest fără a fi judecați.

După retragerea agresorilor din Egipt...

...la Port Said lucrează o comisie pentru stabilirea pagubelor pricinuite de interveniționiștii anglo-francezi. Atribuind o mare însemnătate refacerii cît mai grabnice a orașului, guvernul a înființat un minister pentru problemele Port-Saidului.

Noul ministru a declarat că pentru nevoile imediate ale orașului au fost alocate 5 milioane lire egiptene.

...postul de radio Cairo anunță că din toate țările arabe sosesc numeroase telegrame de felicitări. Au trimis asemenea telegrame regele Saud al Arabiei Saudite, președintele Siriei, Șukri Kuatli, regele Husein al Iordaniei.

...barricadele ridicate de cotropitori la Port-Said pentru a acoperi retragerea ultimelor unități evacuate, sînt îndepărtate. Se restabilesc legăturile telefonice și telegrafice. Se normalizează funcționarea transportului orășenesc și se restabilesc comunicațiile feroviare.

...Abdel Kadir Hatem, directorul general al Departamentului egiptean al informațiilor, a făcut o declarație în care a citat cazuri de comportare brutală a autorităților engleze față de cetățenii egipteni care trăiesc în Anglia. Egiptenii care s-au întors de curînd din Anglia, a spus Hatem, relatează că au fost urmăriți de poliția engleză; poliția făcea zilnic percheziții în casele lor, i-a evacuat din hoteluri, interceptă convorbirile lor telefonice.

...ziarul israelian „Maariv" anunță că Montel, președintele comisiei apărării naționale a Adunării Naționale franceze, care se află în prezent în Israel, a declarat la Lidda: „Dacă aș fi cucerit Gaza... cu siguranță că nu aș fi plecat de acolo".

În preajma noului an

Succesele economice ale popoarelor din țările care construiesc socialismul

R. P. CHINEZA: Sporesc depunerile la casele de economii

Unul din indiciile creșterii bunăstării oamenilor muncii din China este sporirea numărului depunătorilor și a sumei totale a depunerilor la casele de economii din R. P. Chineză.

După cum relatează ziarul „JENMINJIBAO", la sfîrșitul anului 1955 suma totală a depunerilor oamenilor muncii la casele de economii a fost de 1.560.000.000 de iuani, iar la mijlocul lunii noiembrie a.c., datorită reformei salariilor care a început să fie aplicată, această sumă a crescut la 2.170.000.000 de iuani.

R. P. BULGARIA: ...Cu 11 zile înainte de termen

Multe întreprinderi și ramuri întregi ale industriei Bulgariei au îndeplinit înainte de termen planul pe 1956. Industria Sofiei și-a îndeplinit planul anual la 20 decembrie, industria ușoară și alimentară a Bulgariei a îndeplinit planul anual cu 11 zile înainte de termen.

Anul acesta industria ușoară și alimentară a Bulgariei a livrat populației cu 14.051.000 metri mai multe țesături, cu 42.510 tone mai mult zahăr, cu 4.642 tone mai multe uleiuri vegetale, cu 7.774 tone mai multe paste făinoase decît anul trecut.

R. P. POLONA: Succesele minerilor și siderurgiștilor

La Varșovia sosesc știri despre îndeplinirea înainte de termen a planurilor de producție pe 1956 de către întreprinderi industriale, șantiere și ramuri întregi ale industriei.

Potrivit relatărilor presei, un număr de 33 de mine din Silezia și din voievodatul Cracovia au și terminat planurile de extracție a cărbunelui.

Siderurgiștii din Polonia pășesc în noul an cu realizări considerabile. Recent, industria siderurgică a realizat planul anual la producția de fontă și oțel.

Numeroase întreprinderi constructoare de mașini din Polonia și fabrici textile din Lodz au raportat de asemenea despre îndeplinirea înainte de termen a planului de stat pe 1956.

R. P. F. IUGOSLAVIA: A intrat în funcțiune noua termocentrală de la Sostanj

Referindu-se la datele Direcției Federale de Statistică, ziarul „POLITICA" anunță că în noiembrie producția industrială a Iugoslaviei a crescut cu 10 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut.

La 23 decembrie a intrat în funcțiune noua termocentrală de la Sostanj, cu o putere de 60 MW. Această termocentrală va produce anual aproximativ 250.000.000 kWh de energie electrică. Noua termocentrală va fi aprovizionată cu cărbune extras din una din cele mai mari mine de lignit din Slovenia, mina de la Helenja, aproape de Sostanj.

Naționaliștii irlandezi continuă lupta împotriva dominației britanice

LONDRA 24 (Agerpres). — La 23 decembrie s-au produs noi atacuri ale „armatei republicane irlandeze", care cere alipirea regiunii Ulster (Irlanda de nord) la statul Eire (Irlanda de sud). În două orașe din comitatul Londonderry-Swatranj și Dungivan — naționaliști irlandezi au deschis focul împotriva posturilor de poliție.

Pe de altă parte, la Dublin, primul ministru al statului Eire, Costello, a publicat un comunicat în care își exprimă regretul față de atitudinea guvernului Marii Britanii și a guvernului local britanic din Ulster, care refuză să ia în considerare alipirea Ulsterului la statul Eire. El afirmă că, în consecință, politica britanică poartă răspunderea pentru agitația care domnește în prezent la frontiera dintre Irlanda de nord și Irlanda de sud.

Artiști romîni peste hotare

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 decembrie în sala mare a Conservatorului din Moscova a avut loc un concert al orchestrei simfonice a U.R.S.S. la care și-au dat concursul Constantin Silvestri, artist al poporului din R.P.R. și pianistul Mindru Katz, artist emerit al R.P.R. Au fost interpretate simfonia a V-a de Dvorak, concertul nr. 2 pentru pian și orchestră de Chopin și rapsodia I-a de Enescu.

Locuitorii Moscovei au aplaudat călduros pe artiștii romîni.

★

SOFIA 25 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

În orașul Russe se află de cîteva zile cunoscuta cîntăreață Ana Tălmăceanu, artistă emerită, solistă a Teatrului de Stat de Operă și Balet din București.

În seara zilei de 24 decembrie ea a interpretat la Opera Populară din Russe cu mare succes rolul Leonorei din opera „Trubadurul" de Verdi.

Ana Tălmăceanu își va da de asemenea concursul și la spectacolele Operei Populare din Starazagora.

Refugiații unguri au cunoscut „raiul" occidental

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — Ziarul „Nepakarat" publică o scrisoare a refugiaților unguri care se află în Anglia. În scrisoare se spune că refugiații au procedat nechibzuit lăsîndu-se influențați de propaganda posturilor de radio occidentale. Însă în prezent ei și-au dat seama din propria lor experiență cît de mincinoasă este această propagandă și iau măsuri pentru a se reîntoarce în patrie.

Răspunsul oamenilor muncii unguri la apelul guvernului și sindicatelor

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — În rîndurile minerilor unguri a găsit un larg ecou apelul guvernului și al sindicatelor, care au chemat să se lucreze și în zilele de crăciun, avînd în vedere lipsa de cărbune. La 24 decembrie, la Tatabanya, de pildă, în mine au coborît peste 2.000 de mineri, care au extras aproximativ 250 de vagoane de cărbune. Minerii din Nograd au extras la 24 decembrie aproape 300 de vagoane de cărbune. Munca continuă și în celelalte bazine carbonifere ale țării.

La Budapesta s-au desfășurat în zilele de 24 și 25 decembrie lucrări de reconstruire a clădirilor distruse și de curățire a orașului.

În noaptea de 24 spre 25 decembrie, cînd, la cererea populației, au fost anulate restricțiile de circulație, la Budapesta a fost liniște. Încercările izolate ale unor elemente ostile și ale unor instigatori de a provoca dezordini au eșuat pretutindeni și au fost lichidate în general chiar de populație.

★

BUDAPESTA 26 (Agerpres). — În ultimul timp, organizațiile de construcții ale Consiliului orășenesc Budapesta și ale ministerelor, ajutate de populația orașului, au reparat aproximativ 20.000 de apartamente.

În prezent la Budapesta sînt asigurate locuințe pentru toate familiile ale căror case au fost distruse sau avariate în timpul luptelor împotriva bandiților fasciști.

În oraș mai există, desigur, case serios avariate, dar și acestea sînt reconstruite în ritm rapid. La lucrările de reconstrucție sînt ocupați în prezent peste 11.000 muncitori constructori.

Alegerile din Camerunul de vest, o dovadă a falimentului sistemului colonial

PARIS 25 (Agerpres). — Rezultatele definitive ale alegerilor pentru „Adunarea reprezentativă" a Camerunului de vest (teritoriu din Africa aflat sub tutela Franței) nu sînt încă cunoscute. Presa pariziană recunoaște că la aceste alegeri nu au participat decît aproximativ 50% din alegători.

Ziarul „L'HUMANITE" arată că alegerile din Camerunul de vest au constituit încă o dovadă a falimentului sistemului colonial. Ziarul subliniază că apelul partidului „Uniunea populației Camerunului" de a se boicota aceste alegeri a fost sprijinit în mod deosebit de alegătorii de la orașe. În orașul Duala, de pildă, din cei 69.000 de alegători înregistrați, au participat la alegeri numai 14.000.

NIXON dă în vileag scopurile călătoriei sale în AUSTRIA

WASHINGTON 25 (Agerpres). — Vicepreședintele Nixon s-a înapoiat din călătoria sa „de inspecție" prin Austria. Pe aeroportul din Washington el a făcut o declarație cu caracter propagandistic, îndreptată împotriva „comunismului internațional".

Declarația lui Nixon confirmă părerea acelor cercuri politice americane care consideră că vizita lui în Austria a constituit un amestec flagrant în treburile interne ale Republicii Populare Ungare.

Ziarele relatează că, în drum de la Viena spre Washington, Nixon s-a oprit la baza militară americană din Islanda.

PRIMELE DECLARAȚII ALE NOULUI PRIM MINISTRU AL JAPONIEI

TOKIO 25 (Agerpres). — În cadrul primei sale conferințe de presă după formarea noului guvern, primul ministru al Japoniei, TANZAN IȘIBAȘI, a declarat că o politică externă independentă și o politică economică bazată pe realizări pozitive vor constitui elementele de bază ale orientării noului guvern al Japoniei.

Ișibași a declarat că guvernul său nu va schimba politica de colaborare cu S.U.A., dar nu va adopta o politică întru totul pro-americană.

Referindu-se la relațiile Japoniei cu R. P. Chineză, primul ministru a spus că în această privință vor avea loc consultări cu S.U.A. El a adăugat însă că vor fi făcute toate eforturile pentru a îmbunătăți relațiile economice chino-japoneze. În același timp, Ișibași și-a exprimat speranța că Organizația Națiunilor Unite își va schimba atitudinea de pînă acum față de R. P. Chineză.

Primul ministru al Japoniei a subliniat că țara sa va duce o politică de colaborare tehnică cu țările din Africa și Asia. El a arătat de asemenea că, în viitorul cel mai apropiat posibil, vor fi inițiate tratative cu Uniunea Sovietică în vederea încheierii tratatului de pace.

★

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul alegerii lui TANZAN IȘIBAȘI în funcția de prim-ministru al Japoniei, N. A. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., i-a trimis o telegramă de felicitare.

SUKARNO: Statul indonezian nu poate fi zdruncinat de nimeni

DJAKARTA 26 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 25 decembrie, președintele Indoneziei, Sukarno, a adresat prin radio, în numele comandamentului suprem al forțelor armate terestre, navale și aeriene din Indonezia, un apel în care chiamă forțele armate indoneziene să sprijine hotărît unitatea și suveranitatea națională, să mențină disciplina militară și să ajute guvernul pentru a învinge greutățile întîmpinate în prezent, greutăți care amenință integritatea țării.

Președintele Sukarno arată în ordinul de zi că acțiunile colonelului Simbolon constituie o încălcare a constituției și a jurămintelor depuse de ostași. De aceea, colonelul Simbolon a fost eliberat temporar din postul său de comandant șef al districtului militar nr. 1.

Președintele Sukarno își exprimă speranța că colonelul Simbolon, ofițerii și soldații din districtul militar nr. 1 vor regreta greșelile făcute.

Președintele Indonezian a declarat că au fost și vor fi luate și în viitor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor forțelor armate. El face apel la ostași să aibă încredere deplină în acțiunile întreprinse de stat și de conducerea forțelor armate, în acest scop.

Statul indonezian, care a fost creat prin sacrificiul a numeroase vieți și care aparține poporului, nu poate fi zdruncinat de nimeni, a spus președintele Sukarno.

★

DJAKARTA 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, președintele Indoneziei, Sukarno, a semnat decretul pentru introducerea stării de asediu în provincia Sumatra de est spre a preîntîmpina o eventuală lovitură de stat din partea elementelor subversive din armata indoneziană, care au acaparat puterea în provinciile Sumatra centrală și de nord.

★

DJAKARTA 25 (Agerpres). — China Nouă transmite: Partidul Comunist Indonezian a publicat o declarație în care se subliniază că incidentele din Sumatra centrală și de nord se datoresc intrigilor politice ale colonelului Lubis pentru a pune mîna pe putere. Partidul Comunist din Indonezia cheamă întregul popor indonezian să-și strîngă rîndurile și să dea un ajutor sporit guvernului și forțelor sale armate pentru a zădărnici astfel de acțiuni antidemocratice și anticonstituționale.

FOILETON

Cupidon șomează în Germania occidentală

Închipuiți-vi-l așa cum l-ați cunoscut din picturi, din sculpturi, din poze. Mic și dolofan, cu zîmbetul șăgalnic mereu pe buze, cu arcul, cu tolba, cu săgețile. Poznaș și neastîmpărat, e cînd aici, cînd colo și, în mod paradoxal, adesea în același timp în cele mai diferite locuri. Își caută cele două victime, întinde arcul și săgețile vornesc direct spre cele două inimi...

Cupidon e sigur că va găsi întotdeauna și pretutindeni de lucru. Are doar o experiență de milenii.

Dar iată! Se poate? Nu-i vent să creadă. Un loc sub soare unde n-are ce munci.

— Hei copile, ce te uiți așa mirat împrejur? Nu-ți place?

Cupidon se întoarse în direcția din care venea glasul gros și răgușit, prelungit cu un zînzîit hohot de rîs. Văzu un om, ba nu, parcă era o matahală, înaltă, mustăcioasă, cu o privire crudă și îmbrăcată toată în zale, cu un coif strălucitor în cap.

— Ce-i, nu mă recunoașteți? îi spuse cel cu înfățișarea de războinic. E drept că e mult de cînd am părăsit amîndoi Olimpul nostru natal. Să tot fie... cîteva mii de ani. Eu sînt Marte, zeul și stăpînul războaielor.

Cupidon se făcu mic de tot. De Marte îl legau multe amintiri urîte. De cîte ori nu i s-a întîmplat ca războiul să îl despărțit, adesea pentru totdeauna, oameni pe care îi legase — pe ved, crezuse el — cu săgețile sale miraculoase.

— Aici am benchetuit eu și eu sînt stăpînul — îi spuse cu un rînjet, înarmatul său concetățean. În timp ce, cu un gest larg, îi arăta întinderea de munți și văi, de dealuri și cîmpii printre care se vedeau niște așezări omenești. Bonn, München, Hamburg, Düsseldorf, Frankfurt și multe altele. Unde benchetuiesc eu nu-i loc pentru tine. Nu mă crezi? Vino să-ți arăt...

Și luîndu-l de mînă pe băiețașul cu arc și tolbă cu săgeți, Marte îl duse pînă la Bonn unde, intrînd cu el într-o cafenea, îi arătă o masă pe care se lăfăian o mulțime de ziare și altă maculatură americană.

— Na, citește aici ca să pricepi, îi spuse Marte, scoțînd din teaca publicația americană „PICTURE POST" datată 12 noiembrie 1956.

Privind pagina indicată de Marte, Cupidon citi un titlu: „SITUAȚIA DISPERATĂ PE PIAȚA CĂSĂTORIILOR". Și mai departe, în text: „...Peste două milioane femei din Germania de vest sînt în căutare de soți. Șansele lor de succes sînt inime în ciuda înfloririi birourilor matrimoniale care funcționează pe baza unei largi publicități și a unor ziare destinate exclusiv căutării de soți. Femeile germane sînt victimele a două războaie mondiale care au decimat bărbați de vîrsta căsătoriei.

Fetele tinere au oarecare perspective dar 243.932 femei nemăritate, între 40-45 ani, sînt silite să concureze pentru cucerirea favorurilor a numai 147.341 bărbați necăsătoriți... Germania occidentală este o vale a plîngerii pentru mii de femei..."

Cupidon făcu ochii mari.

— Acum înțelegi de ce nu găsești aici de lucru? îi spuse zeul războiului. Săgețile tale sînt eficace cel mult pentru o noapte-două și numai acolo pe unde umblă soldații și ofițerii americani. În privește aici — adăogă apoi Marte arătîndu-i niște ziare vest-germane unde, peste coloane de mică publicitate se lăfăia titlul „Căsătorii".

Cupidon citi uluit cîteva anunțuri:

„Nu am decît 18 ani, sînt poate prea tînără pentru măritiș, dar părinții îmi spun «căsătorește-te devreme și nu vei regreta»..."

„Eu am 40 de ani și sînt dornică de viață... Care bărbat respectabil, de vîrstă potrivită s-ar gîndi să mă ia de soție?..."

Pînă să se desmeticească, băiețașul cu arc și tolbă cu săgeți se văzu din nou purtat de Marte cel în zale, pe străzi și uliițe, prin diferite orașe vest-germane.

— Le-ai numărat pe toate?—îl întrebă la capătul călătoriei Marte. Nu-i așa că „PICTURE POST" are dreptate? Sînt două sute de birouri matrimoniale în întreaga Germanie occidentală și toate își dau silința să rezolve situația dificilă în care se află aici femeile. Or, șansele lor sînt minime.

Între timp cei doi ajunseră în Bavaria.

— Cel mult aici să se facă ceva treabă — îi spuse Marte, în timp ce-i arăta băiețașului o firmă prinsă de ușa unei case dintr-un oraș bavarez, pe care se putea citi „DESTINUL LUI CUPIDON", revistă bilunară, care apare în 25.000 exemplare.

Înăuntru, în fața unui birou elegant ședea o femeie, directoarea revistei, doamna Rosa Hasboun, pe care Marte i o prezentă lui Cupidon.

Cînd a auzit că are în față pe „cititorul" revistei sale d-na Hasboun s-a grăbit să relateze:

— Mi-am dat seama că cea mai bună șansă de căsătorie pentru o femeie vest-germană este în Anglia, Canada sau America, unde lipsa de bărbați nu este așa acută, ca în Republica Federală Germană. De aceea revista mea mijlocește căsătorii cu bărbați de peste graniță. Nu văd nimic rău în toate astea de vreme ce și bărbații, care șomează în țara noastră, emigrează pentru a căuta de lucru.

— Și cum merge revista? Se interesează Cupidon.

— Sînt mulțumită — răspunse d-na Hasboun. Vă închipuiți ce reprezintă pentru o fată germană această publicație care pagină după pagină, prezintă, la alegere, bărbați neînsurați din toată lumea, toți în căutare de soții! Viitorii soți sînt prezentați în toate mărimile, de toate rangurile, vîrstele și situațiile sociale.

Și d-na Hasboun îe întinse celor doi vizitatori un număr al revistei sale în care ei citiră la întîmplare în șirul de anunțuri:

„55.289, Georgia — S.U.A.: Sergent în cadrele active ale armatei, 42 de ani, încă tînăr pentru vîrsta sa. Înalt de 5 picioare și 8 inci, greutate 180 livre, perfect sănătos, bine făcut. Am o situație financiară bună. Poi oferi mai mult decît majoritatea bărbaților... Rog trimiteți fotografii".

„55.313, California — S.U.A.: Meteorolog, în vîrstă de 23 ani, înalt de aproape 6 picioare, cu păr închis și ochi căprui, caută o fată drăguță, catolică, de vîrstă corespunzătoare."

Cupidon căzu pe gînduri. În sfîrșit exclamă:

— Dar astea-i îngrozitor, o mulțime de femei germane se înstrăinează astfel și apucă drumul aventurii, își părăsesc patria și familiile.

— Ei și... răspunse Marte. Nu ți-am spus că aici stăpînul sînt eu, și ca zeu al războiului n-am nevoie decît de bărbați!

A. STANCIU

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"